

SPIS TREŚCI:

- I. Przedmiot, cel i zakres opracowania**
- II. Podstawa prawna opracowania**
- III. Materiały źródłowe**
- IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy**
- V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego obszaru**
 - V.1. Cel i przedmiot planu
 - V.2. Powiązania z innymi dokumentami
 - V.3. Przeznaczenie terenów
 - V.4. Ustalenia ogólne
 - V.5. Uzasadnienie projektu planu - ogólnie
- VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego**
 - VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne
 - VI.2. Charakterystyka geomorfologiczna, geologiczna i glebowa
 - VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna
 - VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna
 - VI.5. Charakterystyka akustyczna
 - VI.6. Charakterystyka przyrodnicza
 - VI.7. Charakterystyka urbanistyczno - kulturowa
 - VI.8. Walory krajobrazowe
 - VI.9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną
- VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane**
 - VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska
 - VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych
 - VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
 - VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji
 - VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
 - VII.6. Podstawowe warunki wynikające z wniosków złożonych do planu
 - VII.7. Podstawowe warunki wynikające z Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Przebudowie i modernizacji tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne-odcinek Skrzyczne-Skrzyczne Doliny”
 - VII.8. Ogólne dane dotyczące tras zjazdowych i planowanej inwestycji
- VIII. Skutki dla środowiska mogące wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu**
- IX. Skutki dla środowiska mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu**
 - IX.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny
 - IX.2. Gleba i surowce naturalne
 - IX.3. Wody powierzchniowe i podziemne
 - IX.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące
 - IX.5. Gospodarka odpadami i ściekami
 - IX.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)
 - IX.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie
 - IX.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe
 - IX.9. Wpływ na zdrowie ludzi
 - IX.10. Zaopatrzenie w media
 - IX.11. Oddziaływania skumulowane
- X. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa oraz uwarunkowaniami ekofizjograficznymi**
 - X.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi
 - X.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska
 - X.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami
- XI. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu**
- XII. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.**
- XIII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko**
- XIV. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania**
- XV. Rozwiązania alternatywne**
- XVI. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski**
- XVII. Bibliografia**
 - XVII.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe
 - XVII.2. Ważniejsze przepisy prawne

I. Przedmiot, cel i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko to dokumentacja sporządzona na potrzeby miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wykonywana równoległe z projektem planu.

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa działań wynikających z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Równocześnie prognoza formułuje warunki realizacji projektowanych ustaleń planistycznych pozwalające na zachowanie równowagi przyrodniczej i minimalizację ewentualnych ujemnych skutków.

Powstała w toku prac dokumentacja przeznaczona jest na potrzeby ustaleń zmiany fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk dla terenu tras narciarskich na górze Skrzyczne – uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXIV/327/2010 z dnia 25 maja 2010r. oraz uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXX/381/2010 z dnia 10 listopada 2010r. w sprawie zmiany uchwały o przystąpieniu i sporządzenia fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk – Góra Skrzyczne.

Ostatecznie uchwała obejmuje działki nr: 8131/1, 8131/2, 8131/5, 8131/7, 8131/8, 5047/5, 5045/2, 5044, 5043, 5039, 5038, 5037, 5035/1, 5033, 4629, 4628, 4625, 4624, 4623, 4622, 4621, 4620, 4619, 4618, 4617, 4616, 4615, 4614, 4613, 4612/5, 4593/1, 4593/2, 5024 oraz 8137/1 8130/1, 5038, 5045/2, 5035/1, 5033, 4612/5, 4613, 4614, 4615, 4618, 4619, 4621, 4594. Faktyczne – zmiana i sporządzany plan miejscowy, obejmują tylko niewielki fragment ww nieruchomości, który jest niezbędny dla modernizacji trasy FIS oraz części trasy czerwonej „Kaskada”. Łączna powierzchnia terenu objętego ustaleniami zmiany planu i planu wynosi 17,64 ha.

Celem opracowania zmiany planu jest konieczność modernizacji, w tym poszerzenia tras narciarskich: czarnej trasy FIS (niezbędne dla posiadania dotychczasowej homologacji FIS) oraz czerwonej „Kaskada”. Uchwałę podjęto na podstawie wniosku złożonego przez Centralny Ośrodek Sportu w Warszawie.

Niniejszy dokument uzupełniono i poprawiono zgodnie z zaleceniami Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawartymi w piśmie WOOŚ-BB.610.16.2012.AB.1 z dnia 13.09.2012r., stanowiącym odpowiedź na wniosek o uzgodnienie i zaopiniowanie (znak GKUHİR.6721.56.2012 z dnia 21.08.2012r.). Wzięto także pod uwagę zalecenia wynikające z bezpośrednich rozmów z Inspektorami Delegatury RDOŚ w Bielsku-Białej. W ramach poprawionej prognozy dokonano także dodatkowych wyjaśnień.

II. Podstawa prawna opracowania

Do prac nad prognozą oddziaływania na środowisko przystąpiono na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXIV/327/2010 z dnia 25 maja 2010r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk dla terenu tras narciarskich na górze Skrzyczne.

Obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 7 listopada 2008r. Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

W prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu zmiany planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227) ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 13.09.2010r. znak: RDOŚ-24-WOOŚ-7041/1/121/10/ab),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (z dnia 07.10.2010r. znak: ONS/ZNS/522/53/12P/10),

oraz w:

- decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Przebudowie i modernizacji tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne-odcinek Skrzyczne-Skrzyczne Doliny” (pismo z dnia 01.12.2011r. znak: GKUHİR-7624/6/2010).
- piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 13.09.2012r. znak: WOOŚ-BB.610.16.2012.AB.1).

III. Materiały źródłowe

W celu wykonania prognozy oddziaływania na środowisko użyto materiałów wyjściowych – „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta

Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2" (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004), „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, lipiec 2011r.), „Uzupełnienia do: „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку”” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, wrzesień 2011r.) opracowań tematycznych, opracowań kartograficznych.

Ww „Uzupełnienie do ‘Raportu..’” wykonane zostało na etapie uzyskiwania Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Przebudowie i modernizacji tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne-odcinek Skrzyczne-Skrzyczne Doliny” (pismo z dnia 01.12.2011r. znak: GKUHiR-7624/6/2010). Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił „Raport...” a następnie realizację przedsięwzięcia i określił warunki realizacji (postanowienie z dnia 04.10.2011r. znak: WOŚ.4242.235.2011.AM.3).

Materiały wykorzystywane w toku prac zostały udostępnione przez Urząd Miasta w Szczyрку, Centralny Ośrodek Sportu, pochodzą ze zbiorów własnych autora oraz ogólnodostępnych w Internecie zasobów. Dokumenty i materiały źródłowe sporządzone zostały przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategię rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp.

Wykorzystane materiały ujęte są w bibliografii.

IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W okresie sporządzania niniejszego opracowania nie było przepisów prawnych określających metody sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu.

Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategię rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp.

Wykonano część kartograficzną opracowania, zawierającą podstawowe zagadnienia z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego obszaru

V.1. Cel i przedmiot planu

Celem projektu planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie nowego przeznaczenia i warunków zagospodarowania dla części terenu wskazanego w uchwałach:

- o przystąpieniu do zmiany fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk, dla terenu tras narciarskich na górze Skrzyczne – Uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXIV/327/2010 z dnia 25 maja 2010r.
- uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXX/381/2010 z dnia 10 listopada 2010r. w sprawie zmiany uchwały o przystąpieniu i sporządzenia fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk – Góra Skrzyczne.

Przedmiotowa zmiana planu oraz plan obejmą działki nr: : 8131/1, 8131/2, 8131/5, 8131/7, 8131/8, 5047/5, 5045/2, 5044, 5043, 5039, 5038, 5037, 5035/1, 5033, 4629, 4628, 4625, 4624, 4623, 4622, 4621, 4620, 4619, 4618, 4617, 4616, 4615, 4614, 4613, 4612/5, 4593/1, 4593/2, 5024 oraz 8137/1 8130/1, 5038, 5045/2, 5035/1, 5033, 4612/5, 4613, 4614, 4615, 4618, 4619, 4621, 4594, położone przy trasach: czarnej-FIS, czerwonej-Kaskady na górze Skrzyczne oraz w okolicy Dolin i Jaworzyny.

Celem opracowania zmiany planu jest konieczność modernizacji, w tym poszerzenia: czarnej zjazdowej trasy narciarskiej – niezbędnych dla posiadania dotychczasowej homologacji FIS oraz czarnej trasy „Kaskada”.

Uchwałę podjęto na podstawie wniosku złożonego przez Centralny Ośrodek Sportu w Warszawie.

Obszar zmiany planu i planu znajduje się obecnie w części w obrębie obowiązującego planu, we fragmencie obejmuje obszar gdzie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu obejmuje:

1. Rysunek planu w skali 1:2000 wraz z wyrysami ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z oznaczeniem granic obszaru objętego planem;
2. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu
3. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

V.2. Powiązania z innymi dokumentami

Plan opracowany został w powiązaniu z:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Szczyrk,
- 2) „Opracowaniem ekofizjograficznym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 3) uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXIV/327/2010 z dnia 25 maja 2010r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk dla terenu tras narciarskich na górze Skrzyczne,
- 4) uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXX/381/2010 z dnia 10 listopada 2010r. w sprawie zmiany uchwały o przystąpieniu i sporządzenia fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk – Góra Skrzyczne.

V.3. Przeznaczenie terenów

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zmienia przeznaczenie terenów przyjęte dotychczasową uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку i ustala nowe.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje wprowadzenie do obszaru następujących funkcji (przeznaczenia terenu) wraz z wybranymi zasadami zagospodarowania mogącymi mieć wpływ na środowisko:

D4.1USR i D4.2USR:

Przeznaczenie podstawowe – Tereny sportu i rekreacji, w szczególności trasy narciarskie, wyciągi itp.

Przeznaczenie dopuszczalne:

- a) obiekty i urządzenia związane z podstawowym przeznaczeniem terenu,
- b) sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania:

Nakazy:

- a) obowiązujące parametry:
 - maksymalna powierzchnia zabudowy – 5%,
 - minimalna powierzchnia biologicznie czynna –95%,
 - minimalny wskaźnik intensywności zabudowy – 0,01
 - maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy – 0,1,
 - wysokość zabudowy – wysokość budynków 4 m, wysokość pozostałej zabudowy maksymalnie 14 m,
- b) dachy jedno, dwu lub wielospadowe, o nachyleniu 15-45 stopni - dotyczy głównych połaci dachu,
- c) nakaz zastosowania pokrycia dachów dachówką lub gontem drewnianym,
- d) Nakaz realizacji kolorystyki dachów budynków w odcieniach ciemnego brązu, grafitu lub kolorystyki materiałów naturalnych /tj. np. kamień, drewno/.
- e) Nakaz zastosowania kolorystyki ścian zewnętrznych budynków w kolorystyce materiałów naturalnych /tj. np. kamień, drewno/.
- f) Nakaz zastosowania kolorystyki elementów infrastruktury, urządzeń i obiektów sportowych i rekreacyjnych w gamie stonowanych kolorów: szarych, brązowych i zielonych.

Zakazy:

wszelkiego rodzaju obiekty i użytkowania terenów, których funkcjonowanie może wpłynąć na zakłócenie stanu środowiska na terenach sąsiednich,

Dopuszczenia:

- a) lokalizacja placów zabaw dla dzieci.
- b) lokalizacja obiektów okazjonalnych tymczasowych nietrwale związanych z gruntem, towarzyszących lub związanych z funkcjami wypoczynku i rekreacji,

Bilans form przeznaczenia terenu:

FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]
USR – tereny sportu i rekreacji	100

V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko:

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

- 1) Ograniczenia w zakresie funkcji:
 - a) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej oraz wszelkich urządzeń i obiektów związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu,
 - b) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej oraz wszelkich urządzeń i obiektów związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu,
- 2) W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego:
 - a) zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia;
 - b) obowiązek spełnienia standardów z zakresu emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza atmosferycznego.
- 3) przepisy dotyczące ochrony powierzchni ziemi oraz gospodarki odpadami - nakaz prowadzenia selektywnej gospodarki odpadami, zgodnie z obowiązującymi na terenie miasta regulacjami, dotyczącymi czystości i porządku.
- 4) Przepisy dotyczące ochrony wód i gruntów:
 - a) nakaz ochrony wód podziemnych wynikający z położenia terenu w obrębie Głównego Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych 348 „Beskid Śląski”, o bardzo wysokim stopniu zagrożenia a także położenia na obszarze objętym planem dwóch stref ochronnych ujęć wody:
 - strefa pośrednia ujęcia wody z Żylicy w Szczyрку, ustanowiona Decyzją Wojewody Bielskiego z dnia 23 czerwca 1999 r. znak ZR-Oś-6227/1/99,
 - strefa ochrony pośredniej dla ujęcia wody na potoku Godziszczanka, ustanowiona Decyzją Dyrektora Wydziału Gosp. Teren. i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego Bielsko-Biała z dnia 20 maja 1981 r. znak: GT-7311/XII/30/81.
 - b) odprowadzanie ścieków bytowych – zgodnie z § 8 pkt. 5,
 - c) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych – zgodnie z § 8 pkt. 6;
- 5) przepisy dotyczące ochrony przed hałasem - zakaz przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
- 6) przepisy dotyczące ochrony elementów przyrodniczych:
 - a) Nakaz uwzględniania nakazów i ograniczeń wynikających z położenia w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego wyznaczonej na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16.06.1998 r.,
 - b) nakaz ochrony Jaskini w Jaworzynie i Jaskini Pajęcznej, objętych ochroną prawną na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 1/93 z dnia 23.04.1993r.,
 - c) na etapie projektowym należy odsunąć się z poszerzeniem trasy możliwie daleko od istniejących jaskiń,
 - d) w rejonie jaskiń prace należy prowadzić ze wzmożoną ostrożnością dla ich maksymalnej ochrony przed zniszczeniem,
 - e) nakaz podejmowania działań, mających na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności poprzez kompensację przyrodniczą,
 - f) Nakaz wykonania osłony biologicznej, tj. w postaci zadrzewień i zakrzewień składających się z rodzimych i przystosowanych do siedliska gatunków roślin, zabezpieczającej otwartą ścianę lasu przed wpływem negatywnych czynników atmosferycznych.
 - g) zakaz grodzenia nieruchomości, z wyjątkiem elementów związanych bezpośrednio z bezpieczeństwem użytkowania tras narciarskich, wyciągów i towarzyszących im urządzeń.
 - h) zakaz lokalizowania budynków w odległości mniejszej niż 15 m od górnej krawędzi skarp koryt wszelkich cieków wodnych.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

- 1) Obsługa komunikacyjna obszaru objętego planem poprzez wewnętrzną obsługę komunikacyjną w połączeniu z istniejącymi dostępem do dróg publicznych.
- 2) Zaopatrzenie w energię elektryczną - poprzez istniejący i projektowany układ sieci i urządzeń elektroenergetycznych na poziomie średnich i niskich napięć, zarówno w wykonaniu napowietrznym jak i kablowym.
- 3) Dopuszcza się rozbudowę i przebudowę istniejących sieci i urządzeń elektroenergetycznych oraz budowę nowych, zarówno w wykonaniu napowietrznym jak i kablowym,
- 4) Zaopatrzenie w wodę:
 - a) zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej po jej rozbudowie,
 - b) dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód pod warunkiem zachowania wymaganych stref i utrzymania wymaganej jakości wody.
- 5) Odprowadzenie ścieków bytowych
 - a. do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - b. do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji ogólnie miejskiej.
- 6) w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych:

nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo - wodne przed zanieczyszczeniem wraz z odprowadzeniem wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej lub za pomocą kanałów deszczowych i rowów otwartych do istniejących cieków, pod warunkiem utrzymania wymaganej czystości odprowadzanych wód.

V.5. Ogólne uzasadnienie projektu zmiany planu oraz planu

Teren analizy stanowi obszar istniejących tras narciarskich (FIS i czerwona „Kaskada”) w obrębie północnych stoków góry Skrzyczne i ich bezpośredniego sąsiedztwa. Jego powierzchnia wynosi 17,64 ha.

Potrzeba opracowania projektu zmiany planu i planu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z konieczności modernizacji, polegającej na poszerzeniu ww zjazdowych tras narciarskich, która ma na celu utrzymanie homologacji FIS trasy czarnej oraz uwzględnienie względów bezpieczeństwa.

Zarządca tras, którym jest Centralny Ośrodek Sportu w Warszawie, złożył wniosek o wykonanie ww zmiany planu oraz planu.

VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych

VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca. Powierzchnia miasta wynosi 39 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Położenie Szczyrku w Polsce i Powiecie Bielskim

Zgodnie z podziałem Polski na mezoregiony fizycznogeograficzne wg Kondrackiego obszar Miasta Szczyrk należy do:

- podobszar „Karpaty i Podkarpacie”
- prowincji „Karpaty Zachodnie”
- podprowincji: „Zewnętrzne Karpaty Zachodnie”,
- makroregionu „Beskidy Zachodnie” (513. 4-5)
- mezoregionu „Beskid Śląski” (Pasma Wiślańskie)

Trasa narciarska FIS, którą w części obejmuje zmiana planu, położona jest w obrębie północnych stoków góry Skrzyczne. Sama zmiana – teren przeznaczony pod jej przebudowę i modernizację obejmuje część działek nr 8130/1, 8131/2, 8131/8, 8137/1.

Góra Skrzyczne (1257 m.n.p.m.) położona jest w południowo-wschodniej części Szczyrku a planowane do modernizacji trasy: FIS i „Kaskada” obejmują w części jego północne stoki.

VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku

kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie. Piaskowce mogą mieć zastosowanie w budownictwie i drogownictwie.

W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski dzieli się na dwie części: północną i południową, w obrębie której znajduje się Szczyrk.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spęływania i splukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spęływanie pokrywy zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. Wg dostępnych danych (Speleoklub Beskidzki) liczba jaskiń wynosi 347.

Stoki charakteryzują się predyspozycjami do wystąpienia osuwisk. Występują liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych.

Na całej długości tras nie obserwuje się silnych zjawisk erozyjnych.

Teren znajduje się w strefie występowania osuwisk „TO” w rejonie Skrzycznego, która została wyznaczona uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr XXXIX/226/2006 z dnia 05.04.2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk. Zjawiska ruchów masowych związane są z geologią i litologią podłoża oraz wpływem opadów i działalności człowieka.

Trasy i ich obrzeża są bardzo dobrze zabezpieczone, głównie poprzez utrzymywanie zwartej trawy.

Miasto w przewadze położone jest na wysokości ok. 460 – 600 m.n.p.m. Różnica wysokości całości terenu zabudowanego wynosi ok. 440 m, gdyż zabudowania spotyka się też znacznie wyżej, aż do ok. 900 m.n.p.m. Obserwuje się ekspansję miasta na stoki górskie.

Od północy i północnego zachodu szczyrk otoczony jest grupą górską Klimczoka – Magura (1095 m), Klimczok (1119), Trzy Kopce (1060). W kierunku zachodnim od Przełęczy Karkoszczonka otaczają Szczyrk: Beskid (850), Kotarz (965), Grabowa (905) do Przełęczy Salmopol. Na południu wznoszą się: Malinów (1095), Malinowska Skala (1150), Małe Skrzyczne (1201), Skrzyczne (1257), Hala Jaworzyna, Skalite (864).

Przedmiotowy obszar położony jest w obrębie północnych stoków szczytowych partii góry Skrzyczne, opadających w kierunku do doliny rzeki Żylica.

Wysokości bezwzględne, obszaru objętego uchwałą końcową, wynoszą od ok. 695 do 1245 m.n.p.m., co daje wysokość względną ok. 550 m.

Utwory czwartorzędowe stoków reprezentują pokrywy zwietrzelinowe, koluwalne i deluwialne wieku plejstoceńskiego i holocenińskiego.

Teren planu pokrywają głównie gleby szkieletowe pochodzenia wietrzeniowego, związane z fliszem karpackim.

Na terenie miasta Szczyrk udokumentowane złoża kopalin występują w postaci odkrywek: piaskowca (Salmopol, nieczynna), gliny (Groniczek, do produkcji cegły palonej).

VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna

WODY PODZIEMNE

Z danych literaturowych wynika, że na terenie Szczyрку nie występują podziemne wody wgłębne.

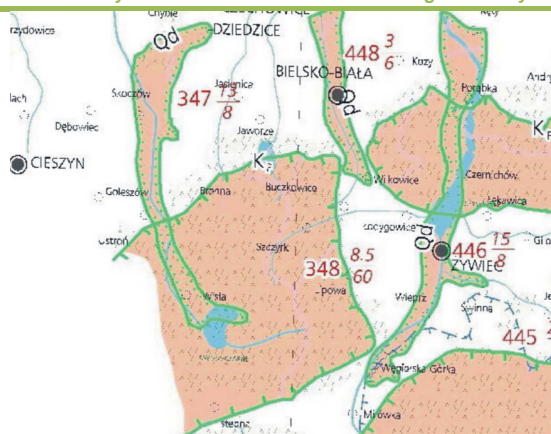
Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

Wody czwartorzędowe związane są z osadami żwirowo – piaszczystymi o dużej miąższości w dolinie Żylicy.

Zidentyfikowany obszar zasilania i drenażu w odniesieniu do wód użytkowych mają główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP), użytkowe poziomy wód podziemnych (UPWP), regiony hydrogeologiczne czy jednostki hydrogeologiczne

Zgodnie z „Mapą obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1: 500 000” pod red. A.S Kleczowskiego na terenie miasta Szczyrk ma swój zasięg **kredowy GZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski)**.

To zbiornik o powierzchni ok. 370km², który posiada wydajność potencjalną otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność powyżej 10 m²/h oraz jakość wody I klasy. Zbiornik należy do fliszowych, o charakterze szczelinowo-porowym ośrodka. Dominują w nim wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowo-magnezowe o wysokiej jakości.

Położenie Szczyrku w obrębie GZWP (wg Kleczkowskiego)

Największą degradację wód podziemnych stanowią: wszelkie typy ścieków, źródła zanieczyszczeń punktowych (np. składowiska odpadów), zanieczyszczenia komunikacyjne, środki ochrony roślin i nawozy.

Monitoring wód podziemnych jest jednym z elementów ich ochrony ilościowej i jakościowej. W Polsce w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska badania prowadzone są w trzech rodzajach sieci obserwacyjnej: krajowej, regionalnych i lokalnych.

Jakość wód podziemnych w analizowanym regionie nie jest obecnie monitorowana przez WIOŚ w Katowicach. Ostatnie badania GZWP 348 pochodzą z 2005r.

Dla przykładu - wody ze źródła Szyndzielnia należą do wód słodkich, o mineralizacji 105-128 mg/dm³. Na przestrzeni lat spełniały warunki przydatności do picia i to stale. Ze względu na jakość wody ze źródła Szyndzielnia do roku 2003 należały do wód najwyższej jakości I a. Wg. ostatnich danych za rok 2006, zawartych w opracowaniu Inspekcji Ochrony Środowiska, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach Delegatura w Bielsku – Białej pt. „Informacja o stanie środowiska na terenie powiatu bielskiego grodzkiego wg danych za rok 2006”, Bielsko – Biała, maj 2007r. - wody źródeł: Szyndzielnia odpowiadają ogólnej klasie jakości III (wody średniej jakości).

Cały obszar projektowanej inwestycji znajduje się w obrębie GZWP „Beskid Śląski” 348 KF.

Początkowe 410 m tras zjazdowych znajduje się w strefie pośredniej wewnętrznej ochrony źródeł i ujęć wody.

WODY POWIERZCHNIOWE

Obszar gminy Szczyrk znajduje się w zlewisku Morza Północnego, w dorzeczu rzeki Wisła, jej prawobrzeżnego dopływu – Soły. Główną rzeką jest Żylica z wieloma dopływami. Głównymi z nich są potok: Biła, Malinów, Czarna. Długość Żylicy w Szczyрку wynosi 9,5 km, obwód jej zlewni – 27,7 km.

Żylica ma charakter rzeki górskiej, wahania przepływów rzek i potoków są gwałtowne, maksimum przypada w okresie roztopów wiosennych.

Obszar projektu zmiany planu znajduje się w całości w zlewni potoku Żylica. Trasy narciarskie nie przecinają żadnych cieków wodnych ani nie sąsiadują z takowymi.

Wystąpienia stanów powodziowych związane są głównie z opadami atmosferycznymi w zlewni.

Na potrzeby wykonania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wykonano „Ekspertyzę hydrologiczną zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” przez Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach (Katowice, 1998r.). Wykonano również w RZGW w Krakowie „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nie obwałowanych w zlewni Soły” (2004r.)

Teren planu nie podlega okresowym zalewom.

Analiza stanu czystości wód Żylicy klasyfikuje wody w jej górnym biegu w I klasie czystości. Poniżej miasta Szczyrk i Rybarzowic niesie natomiast wody ponadnormatywne. Zabudowa Szczyrku zlokalizowana w znacznej mierze wzdłuż rzeki i jej dopływów powoduje, że rzeka prowadzi wg parametru sanitarnego wody II klasy czystości.

VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna

Miasto Szczyrk położone jest wg regionalizacji klimatycznej Romera w podkarpackiej dzielnicy klimatycznej. Na obszarze tym ścierają się ze sobą masy powietrza kontynentalnego i polarno – morskiego. Dominują te drugie (ok. 60 %). Masy powietrza zwrotnikowe i arktyczne stanowią jedynie ok. 6%.

Wszelkie dane ogólne oraz zawarte w niniejszym opracowaniu, dotyczące warunków klimatycznych i meteorologicznych pochodzą ze stacji meteorologicznych na Skrzycznym i w Szczyрку.

TEMPERATURA POWIETRZA

Średnia temperatura roczna = +7,1°C

Średnia temperatura stycznia (I) = $-1,8^{\circ}\text{C}$ ($-5,8^{\circ}\text{C}$ na Skrzycznym)
Średnia temperatura lipca (VII) = $+17,3^{\circ}\text{C}$ ($+11,4^{\circ}\text{C}$ na Skrzycznym)
Średnia liczba dni z temperaturą powyżej $+25^{\circ}\text{C}$ = ok. 25 / rok
Średnia liczba dni z temperaturą poniżej $+0^{\circ}\text{C}$ = ok. 150 / rok

Na temperatury występujące na terenie miasta Szczyrk i jego okolic wpływ mają wiatry fenowe, pod wpływem których temperatura wzrasta o ok. 3°C oraz zjawisko inwersji temperatury.

Piętrowość klimatyczna różnicuje temperatury w trzech przedziałach:

- do wys. 670 m n.p.m. - piętro umiarkowanie ciepłe - średnia T roczna = $+7$ do $+8^{\circ}\text{C}$
- do wys. 980 m n.p.m. - piętro umiarkowanie chłodne - średnia T roczna = $+4$ do $+6^{\circ}\text{C}$
- powyżej wys. 980 m n.p.m. - piętro chłodne - średnia T roczna = $+2$ do $+4^{\circ}\text{C}$

OPADY

Średnia roczna suma opadów = 1200mm (max.=lipiec–1461mm, min.=luty–768 mm), Skrzyczne–do 1300 mm,

Średnia liczba dni z zalegającą pokrywą śniegową = 90 - 160 dni / rok, o maksymalnej grubości pokrywy w styczniu.

Na wysokości projektowanych do poszerzenia tras narciarskich suma średnich rocznych opadów atmosferycznych wynosi ok. 1200 mm.

Ilość opadów różnicuje się wraz ze wzrostem wysokości.

Znaczne są różnice w związanej z wysokością długości okresu zalegania pokrywy śniegowej wynoszącej nawet do 160 dni w roku na wierzchołku Beskidu Śląskiego.

OKRES WEGETACYJNY

Czas trwania okresu wegetacyjnego na Skrzycznym – ok. 165 dni

NASŁONECZNIENIE

Średnia dobowo liczba godzin słonecznych = 4 godz

Maksymalna wartość zachmurzenia = 70% (grudzień)

Minimalna wartość zachmurzenia = 55% (lipiec)

WIATRY

Składnik warunków atmosferycznych mający znaczny wpływ na kształtowanie klimatu miejscowego, zanieczyszczenie powietrza oraz urbanistykę i architekturę.

Na obszarze Szczyrku przeważają wiatry z kierunków S, W i S-W (30 %) o średniej rocznej prędkości 2 m/s. Występują, szczególnie w okresie wiosennym wiatry halne(40%). Ciszsze stanowią 27% obserwacji. Na wiatry narażone są szczególnie szczyty i stoki oraz odsonnione tereny pogórza.

Do wysokości 500 m.n.p.m. Szczyrk charakteryzuje bioklimat łagodnie bodźcowy. Korzystny wpływ mają kompleksy leśne, które łagodzą klimat, także poprzez osłabienie oddziaływania wiatru.

VI.5. Charakterystyka akustyczna

Obszar Szczyrku nie został objęty badaniami monitoringowymi hałasu.

Głównym źródłem hałasu kształtującym klimat akustyczny na terenie miasta jest ruch drogowy wzdłuż układu komunikacyjnego – drogi krajowej 942. W „Programie ochrony środowiska województwa bielskiego do roku 2015” rejon Szczyrku z uwagi na w/w drogę został zaliczony do tzw. „strefy terenów o warunkach akustycznych niekorzystnych, lecz dopuszczalnych” („strefa znacznej uciążliwości w dzień i bardzo znacznej w nocy”). Równoważny poziom hałasu określono na 65 – 70 dB).

Określono następujące przekroczenia:

- w dzień – 5 – 20 dB,
- w nocy (wewnątrz budynków) – 10 – 15 dB,

Wskazano m. In. konieczność ekranowania tras przy przekroczeniach dopuszczalnych poziomów hałasu o ponad 10 dB

Uciążliwość nie ma wpływu na tereny chronione.

W analizowanym terenie poza sezonowymi źródłami hałasu, związanymi z sezonem narciarskim, brak innych. Źródła hałasu w sezonie narciarskim to:

- armatki śnieżne,
- okresowo pracujący ratrak,
- sąsiadujący wyciąg orczykowy (stacje z kołami napędowymi i napinająco-przewojowymi),
- przenośne urządzenia nagłaśniające – czasowo podczas rozgrywania zawodów (na starcie i mecie),

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabeli nr 3.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

VI.6. Charakterystyka przyrodnicza

Obszar zajmowany przez gminę Szczyrk charakteryzuje się piętrowym układem roślinności, gdzie wyróżnić można następujące piętra: pogórza (pomiędzy 450 – 500 m.n.p.m.), regla dolnego (pomiędzy 500 - 1100 m.n.p.m.), regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.).

Lasy stanowią ok. 70% powierzchni miasta, są to w całości lasy ochronne. Dominują: las mieszany górski (47,4%) i las górski (36,4%), o przewadze drzewostanów świerkowych (71,9%), bukowych (18,2%) z domieszką dębu i jodły, sosnowych (8,8%),

Zespoły leśne obrębu Szczyrk (omówione szczegółowo w ramach opracowania ekofizjograficznego):

- żyzna buczyna karpacka,
- jaworzyna karpacka,
- kwaśna buczyna górską,
- zachodniokarpacka świerczyna górnoreglowa,
- sudecka świerczyna górnoreglowa,
- dolnoreglowy bór jodłowo – świerkowy.

Monokultury świerkowe, które występują w obszarze analizy, chorują i wymagają pilnej „przebudowy”. Drzewostan świerkowy przylegający do tras nie przedstawia większej wartości przyrodniczej.

Pod kątem faunistycznym obszar gminy Szczyrk zasiedla ok. 200 gatunków kręgowców, w tym: 25 gatunków ssaków, 134 gatunki ptaków, 5 gatunków gadów, 9 gatunków płazów, 12 gatunków ryb.

Na szczególną uwagę zasługują ssaki dawnej puszczy karpackiej, m. In.: borsuk, lis, wilk, jeleń, sarna, dzik. Dokładniejsze omówienie gatunków zawarte jest w opracowaniu ekofizjograficznym.

Beskid Śląski charakteryzuje się największą ilością jaskiń w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Największa z tych jaskiń znajduje się w Trzech Kopcach. (długość 947,5 m). Liczne są wychodnie skalne.

Większość terenu Szczyrku wchodzi w skład Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny, co wprowadza szereg ograniczeń w zagospodarowaniu stanowi element ochrony tutejszej flory i fauny. Obszary podlegające ochronie prawnej opisane zostały w ramach podrozdziału VI.9.

Samą okolicę Szczyrku uznaje się pod względem przyrodniczym za mało atrakcyjną. Duże powierzchnie zajmują liczne wiatrołomy.

Trasy narciarskie przecinają łąki górskie oraz tereny leśne. Trasy tworzą zwarte polany.

Okresowo prowadzi się sztuczne wysiewy traw. Drzewostan świerkowy przylegający do trasy nie przedstawia większej wartości przyrodniczej.

VI.7. Charakterystyka urbanistyczno – kulturowa

Obszar miasta Szczyrk jest użytkowany w następujący sposób:

- lasy – 67,7 %,
- użytki rolne – 25,1 %,
- osadnictwo – 7,0 %,

Gęstość zaludnienia wynosi ok. 144 os / km².

W szczyрку występują obszary i obiekty objęte formami ochrony konserwatorskiej, w formie: stref konserwatorskich ścisłej ochrony „A” (3), stref konserwatorskich ochrony częściowej obiektu lub zespołu „B” (8), stref konserwatorskich ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych „E” (5), stanowisk archeologicznych (2), stref historycznych założeń zieleni „Z” (3), obiektów w rejestrze zabytków (1), obiektów w ewidencji zabytków (44). **Żadna ze stref konserwatorskich nie obejmuje stoków góry Skrzyczne.**

Teren nie znajduje się w obszarze objętym nadzorem archeologicznym.

W obszarze opracowania i bezpośrednio sąsiedztwie nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz objęte ochroną konserwatorską, wpisane do ewidencji zabytków, obszary zabytkowe.

Krajobraz Szczyrku to głównie krajobraz kulturowy, związany z gospodarczą działalnością człowieka. Szczyrk jest miejscowością typowo turystyczną.

Do obszarów o szczególnych walorach widokowo – krajobrazowych należą:

- **Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,**
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Migdały”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Porębskie Pole”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czerna”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Łączny”,
- fragmenty zabudowy Salmopolu,

- otoczenie cmentarza komunalnego,
- otoczenie kościoła Matki Boskiej Królowej Polski,
- osie widokowe w kierunkach N i W na kościół Św. Jakuba,
- Salmopol – oś widokowa w kierunku W na kościół i cmentarz ewangelicko – augsburski,
- oś widokowa w kierunku S na prawy brzeg Żylicy,
- założenie zielone w kierunku ulic: Turystycznej i Orlej,

Infrastruktura zlokalizowana w obrębie północnych stoków góry Skrzyczne związana jest od połowy ubiegłego wieku w przewadze z Centralnym Ośrodkiem Sportu. W latach 50-tych powstała kolej krzesiówkowa, następnie w latach 60-tych – wyciągi orczykowe na Dolinach.

VI.8. Walory krajobrazowe

Teren miasta charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, na którą składają się wzgórza Beskidu Śląskiego, porozdzielane głębokimi dolinami potoków z centralną doliną rzeki Żylicy. Obszar miasta Szczyrk pozostaje w ścisłym związku krajobrazowym z otaczającymi pasmami Beskidu Śląskiego. Lokalizacja miasta w głębokiej i wąskiej dolinie Żylicy tworzy w miarę zwarty układ liniowy krajobrazu kulturowego – związanego z osadnictwem i działalnością człowieka. Zaliczyć należy do niej także działania związane z zagospodarowaniem turystyczno – sportowo – rekreacyjnym ulokowanym poza dolinami – na zboczach oraz w obrębie otaczających szczytów. Szczyty powiązane są licznymi szlakami turystycznymi.

Urozmaicony krajobraz Beskidu Śląskiego charakteryzują wielkie połacie lasów przerywane polanami, halami, polami uprawnymi i osiedlami, a z górskich szczytów roztaczają się rozległe panoramy

W budownictwie zanikają cechy regionalizmu, które powinny być kontynuowane we współczesnym budownictwie.

Walory krajobrazowe – widokowe Szczyrku i jego okolicy należą do bardzo wysokich i powinny podlegać najwyższej ochronie. Rejon Beskidów jest niewątpliwie jednym z najpiękniejszych terenów górskich w naszym kraju.

Góra Skrzyczne, wraz z samym jej szczytem, jest bardzo atrakcyjna widokowo. Jest węzłem atrakcyjnych widokowo i panoramicznie szlaków turystycznych.

VI. 9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe,
- rezerваты przyrody,
- parki krajobrazowe,

- obszary chronionego krajobrazu,
- obszary Natura 2000,
- pomniki przyrody,
- stanowiska dokumentacyjne,
- użytki ekologiczne,
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe,
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

Miasto Szczyrk charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi, także objętymi ochroną.

Wszystkie formy zieleni, chronionej prawnie i pozostałej, występujące w sąsiedztwie i okolicy zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowią ważny składnik systemu zieleni ekologicznej w skali regionalnej. Obszar planu objęty jest otuliną Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

Teren Szczyrku i jego najbliższa okolica znajdują się w obrębie obszarów chronionych i proponowanych do objęcia ochroną:

- **Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,**
- **otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,**
- **Obszar NATURA 2000 (pokrywający się w większości z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego)**
- **obiekty ochrony indywidualnej (pomniki przyrody – 2 pojedyncze drzewa i 5 jaskiń).**
- **rezerwy: „Barania Góra”, „Stok Szyndzielni”, „Jaworzyna”, „Wisła” (Biała i Czarna Wisiełka),**
- **proponowane rezerwy – „Kołowrót”, „Piekielny”, „Klimczok, „Barbara” (oddalone powyżej 10 km na północ),**

Ustawa o ochronie przyrody uwzględnia poza ochroną cennych przyrodniczo obiektów i obszarów również **ochronę gatunkową** dla elementów flory i fauny. Celem ochrony jest: zabezpieczenie dziko występujących roślin lub zwierząt oraz ich siedlisk, a w szczególności gatunków rzadko występujących, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie umów międzynarodowych, jak też zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

Ochrona gatunkowa roślin została określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz.U.z 2004r.,Nr 168,poz.11764).

Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. z 2004r. Nr 220, poz. 2237) ustalono listę oraz zasady ochrony gatunkowej zwierząt.

„Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) szczegółowo omawia podlegające ochronie obszary a także chronione gatunki roślin i zwierząt.

PARK KRAJOBRAZOWY BESKIDU ŚLĄSKIEGO

Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Obejmuje on powierzchnię 38 620 ha (z sąsiadującą otuliną 22 285 ha) w obrębie gmin: Bielsko – Biała, Brenna, Buczkowice, Goleszów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy – Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła.

Zgodnie z ww rozporządzeniem został powołany w celu:

- zachowania oraz wzbogacenia cennych, występujących na terenie województwa zasobów przyrody, kultury i krajobrazu dla potrzeb rekreacji i nauki,
- stworzenia podstaw realizacji kompleksowego programu zrównoważonego rozwoju tych obszarów,
- propagowania idei ochrony przyrody poprzez prowadzenie działalności dydaktycznej i edukacyjnej,
- ochrony i kształtowania środowiska oraz gospodarki przestrzennej w obrębie poszczególnych parków krajobrazowych położonych w granicach województwa śląskiego zgodnie z rozporządzeniami o powołaniu parków krajobrazowych.

Park jest obszarem chronionym, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Obszar obejmuje tereny leśne dwóch pasm górskich - Czantorii (995 m n.p.m.) oraz Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.). Na stokach Baraniej Góry znajduje się obszar źródłkowy Wisły. Biorą tu początek potoki Białej i Czarnej Wisiełki.

Pasma Beskidu Śląskiego ma urozmaiconą budowę geologiczną, głównie zbudowane jest z piaskowców godulskich i istebniańskich, a część Pogórza Śląskiego z łupków i wapieni warstw cieszyńskich. Beskid Śląski charakteryzuje się bardzo ciekawą rzeźbą terenu. Góry te, mające układ pasmowy, posiadają dość duże różnice wysokości pomiędzy dnami dolin a szczytami oraz są poprzecinane głębokimi dolinami.

Występuje tu szereg form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe - powierzchniowe i podziemne. Na terenie tym zinwentaryzowano 21 pojedynczych lub występujących grupowo skałek, część z nich objęto ochroną pomnikową. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Do najciekawszych z w/w obiektów należą: jaskinia w Trzech Kopcach (najdłuższa nie krasowa jaskinia w Polsce – 947,5 m), Jaskinia Malinowska, Jaskinia Lodowa, Jaskinia Mokra.

Z obszaru Beskidu Śląskiego bierze swój początek Wisła. Jej źródła znajdują się w obrębie północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1 100 m. Zlewnia tej rzeki, wraz z dopływami, zajmuje największy obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Niewielką powierzchnię zajmuje zlewnia Odry. W okolicy Koniakowa przebiega fragment europejskiego działu wodnego między zlewiskami Morza Czarnego i Bałtyku. Potoki Czadeczek i Krężelka należą już do zlewiska Morza Czarnego. Beskid Śląski jest rezerwuarem wodnym - znajdują się tu zbiorniki zaporowe (Zb. Wisła Czarne, Zb. Wodny Wapienica) pełniące rolę retencyjną, ale przede wszystkim służące jako magazyny wody pitnej.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe. Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje w innym typie:

- w piętrze pogórze - podgórski łąg jesionowy, nadrzeczna olszynka górską oraz dolnoreglowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
 - w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górską (rzadziej jaworzyna karpacka), bór jodłowo - świerkowy
- Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szyndzielni i Błatnej.
- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoreglowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Na roślinność nieleśną składają się w przewadze zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe, w środowiskach umiarkowanie wilgotnych i suchych głównie: łąki konietlicowe, łąki rajgrasowe oraz zespół mietlicy pospolitej i mietczyka dachówkowatego z udziałem wielu rzadkich i chronionych gatunków storczyków. Zespoły rdestu i ostrożeńi oraz śmiałka darniowego i situ rozpięzchłego porastają siedliska wilgotne.

W miejscach wilgotnych wzdłuż potoków rozwijają się łąpuzszyny tworzone przez lepiężniki oraz ziołorośla z udziałem okazałych bylin. Niewielkie powierzchnie na terenach podmokłych i źródłiskowych zajmują młaki - kozłkowo-turzycowa i turzycowo-mietlicowa.

Fauna kręgowców reprezentowana jest przez blisko 40 gatunków ssaków, kilkanaście gatunków ryb i minogów, 16 gatunków płazów, 6 gatunków gadów oraz liczne gatunki ptaków. Na obszarze Beskidu Śląskiego spotyka się wiele rzadkich gatunków zwierząt, m.in. ptaków, drapieżne ssaki (wilka, rysia i okresowo niedźwiedzia), nietoperze (podkowca małego, nocka orzęsionego, nocka wąsatka), czy też rzadkie gatunki ryb. Stwierdzono występowanie tu, zagrożonych w skali Europy, gatunków owadów: chrząszcza - pachnicy dębowej oraz motyla - czerwonończyka nieparka.

Najcenniejsze fragmenty przyrody Beskidu Śląskiego objęte są ochroną w formie rezerwatów przyrody: Barania Góra, Czantoria, Dolina Łańskiego Potoku, Jaworzyna.

OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE I PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ położone w Szczyрку i sąsiedztwie obszaru planu:

- rezerwat **Barania Góra** – ok. 6 km w kierunku południowo zachodnim.

Rezerwat przyrody zaliczony do klasy częściowych rezerwatów krajobrazowych. Powstał w celu zachowania w stanie naturalnym obszaru źródłiskowego Wisły oraz zachowania w stanie naturalnym górnego lasu mieszanego na Baraniej Górze, przechodzącego w bór wysokogórski. Obszar chroniony ze względów naukowych i społeczno-kulturowych. Prawie całą powierzchnia rezerwatu to zbiorowiska leśne. Najwyżej położoną część pokrywa górnoreglowa świerczyna karpacka, zróżnicowana na dwa główne podzespoły:

- W partiach grzbietowych i na słabo nachylonych stokach występuje podzespół trzcinikowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum calamagrostietosum villosae*.
- Na stromych, skalistych i wilgotnych stokach występuje podzespół paprociowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum athyrietosum alpestris*.

W niższych partiach pojawia się dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. W drzewostanie obok świerka pojawia się jodła i buk. W runie powszechnie występują: szczywak zajęczy, borówka czarna, śmiałek pogięty, jeżyna gruczołowata oraz paprocie: wietlica samicza i niecznica szerokolistna.

Rzadkie gatunki w rezerwacie: tocja karpacka.

• **rezerwat Kuźnie** – ok. 4,5 km na południe.

Rezerwat przyrody nieożywionej utworzony w celu ochrony ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych zgrupowania wychodni skalnych, jaskiń oraz dorodnego drzewostanu świerkowego na południowo-wschodnich zboczach góry Muronka w Beskidzie Śląskim. Osobliwością jest sporych rozmiarów osuwisko utworzone przez bloki skalne i blokowiska. Ogółem znajduje się tutaj 10 wychodni skalnych w formie ambon, 2 w kształcie baszt oraz liczne blokowiska i bloki skalne. Zbudowane są z piaskowca godulskiego górnego określane także mianem zlepieńców z Malinowskiej Skały.

Teren rezerwatu jest skupiskiem 5 jaskiń, z których Jaskinia Chłodna ma długość 117 m i głębokość 17 m. Teren rezerwatu porasta dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. Warstwę drzew tworzy tu świerk z domieszką buka, jodły i jaworu. Najstarsze świerki liczą 130-140 lat i osiągają 60 cm średnicy w pierśnicy. W runie dominują trzcinnik leśny, borówka czarna, śmiałek pogięty i paproć nerecznica szerokolistna.

Osobliwością florystyczną rezerwatu jest roślinność naskalna (m.in. paprotka zwyczajna i zanokcica naskalna)

• **rezerwat Stok Szyndzielni** – ok. 5 km na północny zachód.

Leśny, częściowy rezerwat przyrody. Usytuowany na północnym i północno-zachodnim stoku Trzech Kopców (650 – 1040 m n.p.m.). Obejmuje obszar źródliskowy potoku Barbara.

Utworzony w celu ochrony:

- mieszanych lasów dolnoreglowych oraz lasów na pograniczu regla dolnego i regla górnego: kwaśnej buczyny karpackiej, żyźnej buczyny karpackiej, dolnoreglowego boru mieszanego oraz boru górnoreglowego,
- lasów regla dolnego,
- rodzimego charakteru dolnoreglowych,
- całego bogactwa gatunkowego lasów dolnoreglowych,
- źródłowego odcinka potoku górskiego wraz z jego doliną, w której rozwinęła się mozaika biocenoz związanych z płynącą wodą, źródłiskami i stromymi zboczami.

Na terenie rezerwatu „Stok Szyndzielni” stwierdzono ponad 133 gatunków roślin naczyniowych (kosodrzewina, widłak jałowcowaty, śnieżyczka przebiśniegu, naparstnica purpurowa, podrzeń żebrowiec, marzanka wonna, kopytnik pospolity). Znaczna część ssaków, prawie wszystkie ptaki, wszystkie gady i płazy znajdują się na liście zwierząt chronionych. Pod ochroną znajdują się również gatunki z rodzaju biegacz. Spośród stwierdzonych na terenie rezerwatu gatunków owadów pięć figuruje na Czerwonej liście chrząszczy.

POMNIKI PRZYRODY:

- **pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia w Jaworzynie** – poza obszarem planu - powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 351,
- **pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia Pajęcza** – poza obszarem planu, w sąsiedztwie – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 350,

W ramach badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby „Raportu o oddziaływaniu na środowisko...” oraz jego „Uzupełnienia”, nie zidentyfikowano żadnych wartości przyrody ożywionej występującej w jaskiniach. Z danych literaturowych wynika, że jedna z jaskiń służy okresowo, ale nie corocznie, zimowaniu nietoperzy. W czasie rocznego okresu prowadzonych badań i obserwacji, nie stwierdzono występowania nietoperzy (jn).

Istnieje niepodważalna konieczność ochrony oby jaskiń.

Działania planistyczne na rzecz ochrony przyrody ujęte w projekcie planu miejscowego oraz wprowadzone do niego na etapie prac nad niniejszą prognozą omówiono m.in. w rozdziale IX.6.

OCHRONA GATUNKOWA

NIETOPERZE

W obszarze Beskidu Śląskiego zinwentaryzowano 347 jaskiń.

W ramach opracowania „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyrku” wykonano w okresie od sierpnia 2010r. do lipca 2011r. badania dotyczące występowania nietoperzy na analizowanym terenie (penetracja, detekcja elektroniczna). Istniała głównie możliwość spotkania Podkowca Małego. Jest często rozpoznawany przez grotolazów podczas zimowej eksploatacji beskidzkich jaskiń. Był obserwowany (dwukrotnie) w Jaskini pod Grzebieniem. W ciągu ostatnich 5 lat było ich 3 sztuki. Dane te pochodzą z informacji Speleoklubu z Bielska-Białej oraz opracowania „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R.Mysłajek, S.Nowak, K.Kurek, 2008r.).

Nie zaobserwowano żadnego osobnika. Prawdopodobnie jaskinie znajdujące się w okolicy przedsięwzięcia nie są wykorzystywane przez nietoperze a ich ewentualna (nie stwierdzona)

liczebność jest bardzo niewielka.

W „Uzupełnieniu do: „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку”” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, wrzesień 2011r.), uzgodnionym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach na etapie wydawania decyzji środowiskowej (postanowienie z dnia 04.10.2011r. znak: WOOŚ.4242.235.2011.AM.3), potwierdzono, iż nie zaobserwowano żadnego osobnika nietoperza.

Prawdopodobnie najbliżej obszarowi planu i zmiany planu, nietoperze bytują w obszarze Natura 2000 „Beskid Śląski”, położonym w odległości min. kilkuset metrów na południe.

ROŚLINY (w obrębie trasy):

Kosodrzewina

ROŚLINY (w rejonie trasy, poniżej dolnej stacji wyciągu):

Podkolan biały, oman górski, miecznik dachówkowaty, kosodrzewina, goryczka trojeściowa, czosnek niedźwiedzi, pióropusznik strusi,

Szczegółowy wykaz zinwentaryzowanych gatunków (roślin i zwierząt) zamieszczono w ramach „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку”.

Obszar NATURA 2000

Współczesna strategia ochrony przyrody łączy ochronę gatunkową zwierząt z ochroną ich siedlisk. W obliczu wciąż postępujących przekształceń środowiska naturalnego, zwłaszcza na obszarach gęsto zaludnionych, sama ochrona gatunkowa zwierząt nie daje gwarancji ich zachowania. Jedynie całościowa ochrona biotopów będących siedliskiem zagrożonych gatunków, na wystarczająco dużych powierzchniach połączonych korytarzami ekologicznymi, może zapobiec ich zanikaniu. Pod pojęciem siedliska przyrodniczego rozumie się obszar lądowy lub wodny, naturalny, lub półnaturalny, wyodrębniony w oparciu o cechy geograficzne, abiotyczne i biotyczne, posiadający swoistą strukturę i sposób funkcjonowania.

Zasada ochrony siedlisk przyrodniczych została wprowadzona do polskiego ustawodawstwa ustawą z dnia 7 grudnia 2000 roku o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. nr3, poz. 21). Ochrona siedlisk przyrodniczych ma na celu ich zachowanie poprzez utrzymywanie, zrównoważone wykorzystanie oraz odnawianie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony. W celu ochrony typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt o znaczeniu europejskim wyznaczono **obszary Natura 2000**.

Obszary Natura 2000 wyznaczane są na podstawie zapisów ustawy z dnia 16 czerwca 2004r. o ochronie przyrody. Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000 jest wyznaczana na europejskim terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ochrony poszczególnych cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego.

W skład sieci Natura 2000 wchodzi:

- obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. „Ptasiej”),
- specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. „Siedliskowej”), dla siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I oraz gatunków roślin i zwierząt wymienionych w załączniku II do Dyrektywy.

Zgodnie z Dyrektywą Siedliskową, podejmując działania ochronne dla zachowania siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których zostały wyznaczone obszary Natura 2000, należy uwzględnić uwarunkowania gospodarcze, społeczne, kulturowe oraz cechy regionalne i lokalne. Dyrektywa ta nie zakazuje realizacji planów i przedsięwzięć natury gospodarczej na obszarach Natura 2000, ale określa stosowne procedury postępowania w przypadku, gdy mogą one w istotny sposób oddziaływać na siedliska lub gatunki o znaczeniu priorytetowym dla Wspólnoty.

Na terenie miasta Szczyрку znajduje się część Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005. Obszar obejmuje masywy Czantorii (995 m n.p.m.) i Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.) w Beskidzie Śląskim, pokrywając się w dużym stopniu z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych. Jest to obszar o dużym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności.

W obszarze istnieje 8 rezerwatów przyrody: Barania Góra (383,04 ha; 1953), Czantoria (97,71 ha; 1996), Kuźnie (7,22 ha; 1995), Stok Szyndzielni (57,92 ha; 1953), Wisła (17,61 ha; 1953), Zadni Gaj (5,77 ha; 1959), Dolina Łańskiego Potoku (46,89 ha; 1998), Jaworzyna (40,03 ha; 2003) oraz 2 zespołami

przyrodniczo-krajobrazowymi: Cygański Las (925,53 ha), Park Ekologiczny Dolina Wapienicy (1519,02 ha; 2001).

Zidentyfikowano tu 16 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Najważniejsze to: kwaśna buczyna górską, żyzna buczyna górską, bór górnoreglowy, dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy, górską świerczyna na torfie (mająca w Beskidzie Śląskim centrum swego występowania w Polsce), zbiorowisko olszyny karpackiej (wzdłuż potoków), grąd oraz łęg podgórski, olchowo-jesionowych i wiązowo-jesionowych (fragmenty w piętrze pogórza), roślinność zielna i drzewiasta (brzegi potoków), zbiorowiska ziołoroślowe, łąki niżowe, kośne łąki górskie, moczary alkaliczne, murawy bliźniczkowe, płaty torfowisk wysokich.

Stwierdzono tu 21 gatunków z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin i bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

Typy siedlisk wymienione w Załączniku I:

- 3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków
- 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*)
- priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków
- 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płatybogate florystycznie)
- 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylin alliariae*) i ziołoroślanadrzewne (*Convolvuletalia sepium*)
- 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)
- 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
- 8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii*
- 8310 Jaskinie nieudostępnione do zwiedzania
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*)
- 9140 Górskie jaworzyny ziołoroślowe (*Aceri-Fagetum*)
- 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)
- 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis-Acerion pseudoplatani*)
- 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum* i brzoźowo sosnowe bagienne lasy borealne)
- 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe)
- 9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część – zbiorowiska górskie)

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A030 *Ciconia nigra* (bocian czarny)
- A104 *Bonasa bonasia* (jarząbek)
- A108 *Tetrao urogallus* (głuszec)
- A215 *Bubo bubo* (puchacz)
- A217 *Glaucidium passerinum* (sóweczka)
- A220 *Strix uralensis* (puszczyk uralski)
- A229 *Alcedo atthis* (zimirdek)
- A234 *Picus canus* (dzięcioł zielonosiwy)
- A236 *Dryocopus martius* (dzięcioł czarny)
- A238 *Dendrocopos medius* (dzięcioł średni)
- A239 *Dendrocopos leucotos* (dzięcioł biało grzbiety)
- A241 *Picoides tridactylus* (dzięcioł trójpalczasty)
- A320 *Ficedula parva* (muchotłówka mała)
- A321 *Ficedula albicollis* (muchotłówka białoszyja)
- A338 *Lanius collurio* (gąsiorek)
- A409 *Tetrao tetrix tetrix* (cietrzew (tetrax))

Regularnie występujące Ptaki Migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A099 *Falco subbuteo* (kobuz)

Gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:

Ssaki:

- 1303 *Rhinolophus hipposideros* (podkowiec mały)
- 1324 *Myotis myotis* (nocek duży)
- 1352 *Canis lupus* (wilk)
- 1354 *Ursus arctos* (niedźwiedź brunatny)
- 1355 *Lutra lutra* (wydra)
- 1361 *Lynx lynx* (ryś)

Płazy i gady:

- 1166 *Triturus cristatus* (traszka grzebieniasta)
- 1188 *Bombina bombina* (kumak nizinny)
- 1193 *Bombina variegata* (kumak górski)
- 2001 *Triturus montandoni* (traszka karpacka)

Ryby:

- 1096 *Lampetra planeri* (minóg strumieniowy)

- 1138 *Barbus meridionalis* (brzanka)
- 1163 *Cottus gobio* (głowacz białopłetwy)

Bezkęrowce:

- 1060 *Lycaena dispar* (czerwończyk nieparek)
- 1084 *Osmoderma eremita* (pachnica dębowa)
- 1088 *Cerambyx cerdo* (kozióróg dębosz)
- 4014 *Carabus variolosus* (biegacz urozmaicony)

Rośliny:

- 1902 *Cypripedium calceolus*

W ostoi zlokalizowane są liczne stanowiska innych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt.

Obszar samego miasta Szczyrk znajduje się poza granicami obszaru NATURA 2000.

Obszar Natura 2000 położony jest w nieznaczącej odległości na południe od południowej granicy obszaru planu. Żadne z siedlisk z Załącznika Dyrektywy 92/43/EWG nie znajdują się na terenie oraz w bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia.

Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwia one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Krajowa sieć ekologiczna ECONET - POLSKA

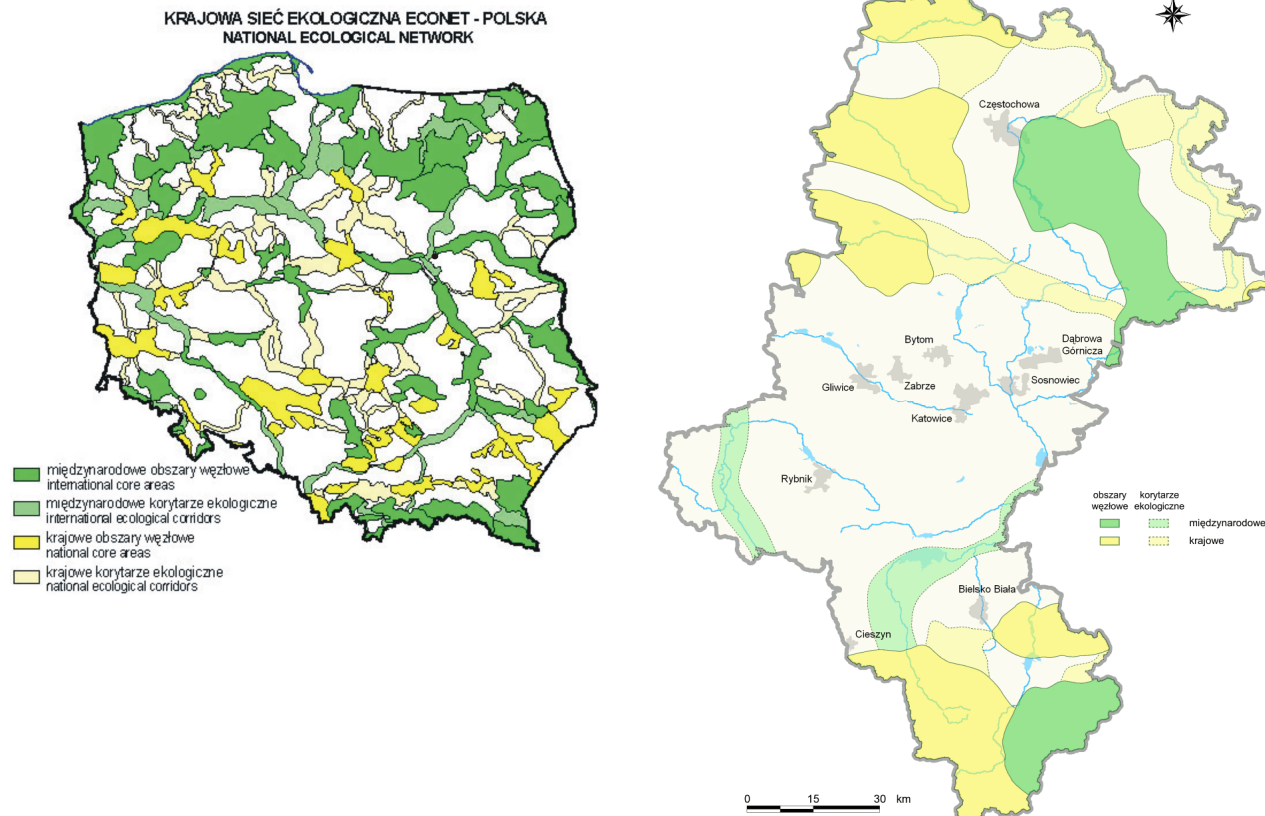
Inicjatywa utworzenia europejskiej sieci ekologicznej ECONET zgłoszona na Konferencji w Maastricht w 1993r. została w Polsce podjęta i zrealizowana w roku 1995 (Liro 1995). Jest to system obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy. Są one powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody wzajemnie się uzupełniającymi. Zadaniem ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji. Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarze ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych. W województwie śląskim znajduje się ich 9.

Elementami Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL w obrębie miasta Szczyrk są *obszary węzłowe o znaczeniu krajowym*:

- 29K – obszar Beskidu Śląskiego,

Funkcję głównych powiązań przyrodniczych obszarów węzłowych pełnią **korytarze ekologiczne**. Są tu nimi doliny rzeczne.

Ważnym jest zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, pod względem przyrodniczym oraz przewietrzania terenu. Nie należy lokalizować w bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej, jak również wprowadzać zmiany stosunków wodnych. Należy pozostawić naturalny charakter korytarzy potoków oraz utrzymać korytarze migracyjne roślin i zwierząt (zakaz grodzienia).

48% powierzchni województwa śląskiego stanowią struktury ekologiczne (biocentra, wyspy i korytarze ekologiczne). 22% zajmuje 15 biocentrow, z czego 9 ma rangę ponadregionalną. 17% zajmują korytarze ekologiczne, w tym 6 o znaczeniu ponadregionalnym.

Podstawowymi celami wyznaczenia biocentrow są:

- ochrona zasobów genetycznych roślin i zwierząt,
- ochrona miejsc ich rozrodu i zdobywania pożywienia,
- ochrona procesów ekologicznych w ekosystemach i krajobrazie,
- ochrona naturalnych fragmentów przyrody,
- zasilanie biologiczne oraz stabilizacja terenów sąsiednich.

Podstawowymi celami wyznaczenia korytarzy ekologicznych są:

- zmniejszenie stopnia izolacji oddzielnych elementów krajobrazu i ułatwienie przemieszczania się gatunków w obrębie całego krajobrazu,
- modyfikacja spływu powierzchniowego i mikroklimatu,
- funkcja przeciwoerozyjna,
- modyfikacja przebiegu zakłóceń,
- refugium,
- przemieszczanie materii i energii,
- wzbogacające i regulujące oddziaływanie na otaczające tło.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Korytarze ekologiczne:

- **korytarze ichtiologiczne** – rzeczne korytarze ekologiczne służące migracji organizmów wodnych i lądowych związanych ze środowiskiem wodnym (ogółem 26 o łącznej długości 3923,4 km - 11 o znaczeniu międzynarodowym i 15 o znaczeniu regionalnym),
- **korytarze herpetologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji płazów (ogółem 21 o łącznej powierzchni 5338 km² - 3 o znaczeniu ponadregionalnym i 18 o znaczeniu regionalnym). Stanowią je przede wszystkim doliny rzek, zbiorniki wodne, tereny podmokłe i zabagnione. Herpetofauna województwa liczy 17 gatunków
- **korytarze ornitologiczne** – szlaki migracji ptaków (ogółem 15 korytarzy i 18 przystanków o łącznej powierzchni 5356 km² - 4 korytarze i 7 przystanków o znaczeniu ponadregionalnym oraz 11 korytarzy i 11 przystanków pośrednich o znaczeniu regionalnym). Największe znaczenie dla gatunków krajowych oraz migrujących mają duże zbiorniki zaporowe oraz niezamarzające odcinki rzek. Awifauna województwa liczy 324 gatunki.
- **korytarze teriologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji ssaków wykonane na podstawie badań wilka, rysia i jelenia a także sany i dzika (ogółem 37 korytarzy o łącznej powierzchni 763,8 km² – 12 dla dużych ssaków drapieżnych, 25 dla dużych ssaków kopytnych). Towarzyszą im obszary węzłowe czyli rozległe obszary leśne. Na terenie województwa występuje 75 gatunków ssaków.

Dla zapewnienia łączności obszarów chronionych w województwie śląskim, wyznaczono korytarze spójności obszarów chronionych, zgodnie z koncepcją ESOCH, biorąc pod uwagę przestrzenne formy ochrony przyrody. Zajmowały one w 2007r. 21,3% powierzchni województwa Śląskiego a ich otuliny 6,6%. Dla przeanalizowanych 120 obszarów chronionych wyznaczono 46 korytarzy ekologicznych (22 o znaczeniu międzynarodowym, 18 o znaczeniu krajowym, 6 o znaczeniu regionalnym).

Szczyrk położony jest w obrębie następujących korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego” – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasiedlają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),**

- obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jeleń, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie.
- korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.

VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska

Obszar planu stanowią istniejące od kilkudziesięciu lat i użytkowane zgodnie z tym przeznaczeniem, narciarskie trasy zjazdowe.

Nie wykazuje się znaczącego wpływu na środowisko powyższych tras narciarskich, szczególnie z uwagi na sezonowość ich użytkowania, która w tych warunkach klimatycznych sięga maksymalnie 4-5 miesięcy w ciągu roku.

Obszar znajduje się w obrębie GZWP „Godula” 348 KF. Główny użytkowy poziom wodonośny występuje na głębokości < 50 m p.p.t. Nie zidentyfikowano wód gruntowych do głębokości powyżej 4 m.p.p.t.

Teren nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.

W obrębie obszaru oraz w najbliższym sąsiedztwie występują obszary osuwiskowe oraz do osuwania predysponowane.

Nie znajdują się tu generatory zanieczyszczenia powietrza.

Teren należy zaliczać obecnie do podlegających ochronie akustycznej – to „tereny rekreacyjno-wypoczynkowe”.

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Na tym obszarze nie wykonano w ostatnim okresie pomiarów.

VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych

Stan środowiska oraz uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające m.in. z lokalizacji i predyspozycji obszaru omawia „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) Wynika z niego oraz pozostałych zidentyfikowanych uwarunkowań, że:

1. Teren objęty planem, dla poszerzenia tras narciarskich, znajduje się w obrębie północnych stoków góry Skrzyczne.
2. Omawiany teren odgrywa ważną rolę w powiązaniach przyrodniczych lokalnych i ponadlokalnych. Objęty jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, sąsiaduje z obszarem Natura 2000, w jego okolicy znajdują się pomniki przyrody nieożywionej – jaskinie.
3. **Przebieg poszerzanych tras projektować w możliwie największym oddaleniu od istniejących jaskiń.**
4. Należy zastosować działania minimalizujące negatywny wpływ oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.
5. Fizjograficznie omawiany obszar to teren stoków opadających ku północy
6. Teren posiada udokumentowane predyspozycje osuwiskowe.
7. Teren nie posiada udokumentowanych kopalni.
8. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.
9. Należy ograniczyć do minimum możliwość wystąpienia zmiany stosunków wodnych.
10. Omawiany obszar leży w zlewisku Morza Bałtyckiego.
11. Terytorialnie analizowany obszar położony jest w strefie głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 348 „Beskid Śląski”. Przeznaczenie terenu i zagospodarowanie powinno bezwzględnie zawierać rozwiązania chroniące wody podziemne oraz powierzchniowe przed zanieczyszczeniem. Z uwagi na w/w uwarunkowanie, wody podziemne jako strategiczne zasoby kraju, winny być chronione. Pozostałe zbiorniki wód podziemnych nie są sklasyfikowane.
12. Obszar charakteryzuje się bardzo korzystnymi warunkami śniegowymi do uprawiania rekreacji i sportów

zimowych.

13. Zieleń występująca w obszarze planu – odlesione trasy narciarskie i sąsiadujące z nimi lasy świerkowe – zostały omówione w rozdziałach VI.6 i VI.9. Odlesieniu powinny zostać poddane jak najmniejsze powierzchnie, skompensowane w ramach prowadzonej gospodarki leśnej.
14. Omawiany obszar posiada infrastrukturę – sieć energetyczną i wodociagową, wykorzystywaną także do zaśnieżania tras narciarskich oraz funkcjonowania wyciągu narciarskiego.
15. Teren planu wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.
16. Nakaz prowadzenia inwestycji w sposób możliwie maksymalnie zachowujący rzeźbę terenu.
17. Ustalenia planu powinny (w przypadku projektowania obiektów kubaturowych służących obsłudze przeznaczenia podstawowego) zawierać zapisy o zakazie stosowania paliw stałych a zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych mediów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach, stosownie do przepisów z zakresu ochrony środowiska,
18. W rejonie opracowania nie prowadzi się pomiarów zanieczyszczenia powietrza.
19. należy zminimalizować oddziaływania na środowisko (w tym: wody, powietrze, akustykę, gospodarkę odpadami) występujące w fazie budowy.
20. Z punktu widzenia zagospodarowania i korzystania z terenu w omawianym przypadku najbardziej istotnymi tematami są: ochrona przyrody ożywionej i nieożywionej, zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego a zwłaszcza ochrona czystości wód podziemnych, odpowiednia gospodarka odpadami.
21. Realizacja zapisów planu nie wpłynie na zmianę krajobrazu tego miejsca. Poszerzeniu ulegną istniejące już od dziesięcioleci trasy narciarskie.

Powyższe uwarunkowania ekofizjograficzne uwzględniają obowiązujące przepisy z zakresu ochrony środowiska oraz przepisy odrębne a także potrzeby miasta Szczyrk, w myśl zasady zrównoważonego rozwoju.

Projektowany rozwój istniejącej funkcji terenu należy ustalić w zapisach planu i zmiany planu, ze szczególnym uwzględnieniem występowania w okolicy terenów cennych przyrodniczo i ekologicznie.

Należy zadbać o zastosowanie kompensacji przyrodniczej. To zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Projekt zmiany planu obowiązującego oraz nowych ustaleń, dotyczy terenu o powierzchni 17,64 ha, stanowiącego bezpośrednio sąsiedztwo istniejących tras narciarskich: FIS oraz „Kaskada” i służyć ma ich poszerzeniu i wykonaniu modernizacji. Jednym z głównych celów jest poszerzenie czarnej zjazdowej trasy narciarskiej – niezbędne dla posiadania dotychczasowej homologacji FIS.

Trasy narciarskie i towarzysząca im infrastruktura istnieją w tym miejscu od lat. Brak realizacji przedsięwzięcia, polegającego na ich modernizacji nie oznacza wyeliminowania oddziaływania na środowisko. Trasa będzie bowiem funkcjonowała nadal, nie będzie jednak przynosiła korzyści dla miasta i regionu, zgodnie ze swoimi predyspozycjami, m.in. z uwagi na brak możliwości wykorzystywania trasy (jak dotychczas) do celów sportowych, w tym zawodów.

W przypadku braku realizacji ww modernizacji, uniemożliwi to zarządcy (Centralny Ośrodek Sportu) utrzymanie i posiadanie międzynarodowej licencji FIS dla czarnej trasy zjazdowej. Warto dodać iż jest to jedna z kilku takich tras w Polsce.

Skutki w przypadku braku realizacji projektu planu:

- brak homologacji FIS trasy narciarskiej czarnej a także zmniejszenie atrakcyjności góry Skrzyczne i miasta Szczyrk – w porównaniu z rozwijającymi się narciarsko terenami okolicznymi (w kontekście społecznym),
- brak przekształcenia ukształtowania terenu w niewielkich fragmentach,
- mniejsze zużycie wody na cele dośnieżania,
- brak przekształceń szaty roślinnej.

VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcenie jej struktury. W wyniku urbanizacji

następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, jednak w przypadku naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

W odniesieniu do obszaru objętego zmianą planu i planem można powiedzieć, że na degradację (nieznaczne zmniejszenie obszaru występowania) najbardziej narażona są flora i fauna.

VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Przeważająca część obszaru stanowiącego przedmiot planu objęta jest dotychczas obowiązującym, zmienianym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętego Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r.

Fragment, którego dotyczą ustalenia planu, nie będzie stanowił zmiany. Nie jest obecnie objęty ustaleniami żadnego planu miejscowego. Dotyczy to działek nr 8137/1 oraz 8130/1.

Zgodnie z ustaleniami dotychczas obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tereny, na których znajduje się część planu nim objęta, zawiera się w **jednostce strukturalnej D – „kompleks Małego i Dużego Skrzycznego”**.

W ramach zmiany planu obszar obejmuje następujące tereny:

- ZL – tereny leśne

podstawowe przeznaczenie – lasy w tym: lasy państwowe i prywatne wraz z występującymi polanami, drogami i ścieżkami śródleśnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi, a także planowe zalesienia, obiekty infrastruktury technicznej oraz tereny obsługi gospodarki leśnej, z przynależnym zagospodarowaniem terenów.

Zasady zagospodarowania terenów:

Nakazy:

- a) przestrzeganie ustaleń „planu ochrony” lasów w obszarach Parku Krajobrazowego i jego otuliny,
- b) przestrzeganie granicy rolno leśnej,
- c) pełnienie funkcji lasów ochronnych,
- d) ochrona lasów, stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody lub lasów szczególnie cennych ze względu na zachowanie różnorodności przyrodniczej, leśnych zasobów genetycznych, walorów krajobrazowych, potrzeb nauki,
- e) nowe zalesienia we wskazanych obszarach, wyznaczonych w planie graficznie,
- f) uzupełnienie drzewostanu – urozmaicenie szaty roślinnej i rozwój ekosystemu leśnego,
- g) zachowanie i ochrona łąk i polan śródleśnych, kompozycji terenów leśnych,
- h) ochrona istniejącej flory i fauny,
- i) utrzymanie istniejącego systemu melioracyjnego,
- k) wyznaczenie obszarów użytkowanych sezonowo jako strefy sportowo rekreacyjne SR bez prawa ograniczania swobody poruszania się.**

- KG – tereny stacji kolei górskich wraz z obiektami towarzyszącymi i infrastrukturą techniczną,

oraz strefy:

- SR1/1 – strefa dominacji funkcji sportów i rekreacji zimowej-tereny narciarskie w rejonie Skrzycznego,

- H – strefa rezerwowana dla wyciągów,

- TO – strefa występowania osuwisk,

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego analizowany teren to obszar gruntów leśnych oraz gruntów ornych, sadów, łąk i pastwisk trwałych.

VII.6. Podstawowe warunki wynikające z wniosków złożonych do planu:

1. Uwzględnić, ustanowione w drodze decyzji administracyjnych oraz Rozporządzeń Dyrektora RZGW w Krakowie, strefy ochronne ujęć wody oraz obszary zagrożone powodzią,
2. Uwzględnić położenie obszaru w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego – zgodnie z wytycznymi Zespołu Parków Krajobrazowych Beskidu Śląskiego w Katowicach (pismo nr 216/OKiDK/GP-161/Ż/RŁ/10 z dnia 20.09.2010r.),
3. Zachować walory widokowo – krajobrazowe,
4. Uwzględnić istniejące sieci i obiekty elektroenergetyczne oraz zapewnić ich remont, rozbudowę i przebudowę a także zachować strefy ograniczonej zabudowy wokół nich,
5. Uwzględnić możliwość realizacji sieci teletechnicznych,
6. Przewidzieć: zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, odprowadzenie ścieków do kanalizacji gminnej po jej rozbudowie,

7. Wprowadzić zapisy służące prawidłowej gospodarce odpadami,
8. Należy uzyskać zgodę Ministra właściwego ds. ochrony środowiska (grunty leśne Skarbu Państwa) oraz marszałka województwa (las prywatne) na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

VII.7. Podstawowe warunki wynikające z Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Przebudowie i modernizacji tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne-odcinek Skrzyczne-Skrzyczne Doliny”

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Przebudowie i modernizacji tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne-odcinek Skrzyczne-Skrzyczne Doliny” wydał Burmistrz Miasta Szczyrk pismem z dnia 01.12.2011r. znak: GKUHiR-7624/6/2010. Postanowieniem z dnia 04.10.2011r. znak: WOOŚ.4242.235.2011.AM.3 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki realizacji.

W ramach niej wyznaczono warunki korzystania z terenu w fazie zarówno realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia, dotyczące m.in. sposobu prowadzenia prac, konieczności zabezpieczenia (i ewentualnego odtworzenia) szaty roślinnej, konieczności ochrony jaskiń, użytkowania trasy, w tym: zaśnieżania, gradzenia, wykaszania. **Wszelkie niezbędne ustalenia transponowano do projektu planu miejscowego.**

W decyzji stwierdzono konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

VII.8. Ogólne dane dotyczące tras zjazdowych i planowanej inwestycji

DANE DOTYCZĄCE ISTNIEJĄCEJ TRASY ZJAZDOWEJ FIS:

- powstanie – początek lat 70-tych ubiegłego wieku,
- punkt startowy – 1245 m.n.p.m. – platforma z pochylnią zjazdową, tuż pod szczytem góry Skrzyczne (1257 m.n.p.m.),
- koniec trasy – 880 m.n.p.m., w bezpośrednim sąsiedztwie dolnej stacji wyciągu orczykowego,
- całkowita długość trasy (w osi) – 1290 m,
- szerokość trasy – 21 – 55 m,
- powierzchnia trasy – 42166 m²,
- odprowadzenie wody na teren sąsiadującego lasu – drewnianymi żerdziami,
- krawędzie trasy zabezpieczane barierami ochronnymi o długości ok.. 300 m, w formie siatek sznurkowych zawieszonych na podporach stalowych
- sieć wodociągowa i energetyczna (wkopane) wzdłuż zachodniej granicy trasy,
- wyciąg orczykowy dla obsługi trasy, o długości 1206 m i przepustowości 600 osób/h.

Centralny Ośrodek Sportu posiada do celów naśnieżania własne ujęcie wody na rzece Żylicy, tuż poniżej ujścia potoku Dunatów. Posiada na to aktualne pozwolenie wodnoprawne Starosty Bielskiego nr ZR-OŚ-6223W/24/07 z dnia 6 lutego 2008r. na pobór wody w ilości max. 54m³/h, średnio w ciągu doby – 270 m³. Woda tłoczona jest za pomocą 4 pomp.

Od 1997r. istniejąca trasa narciarska FIS jest regularnie naśnieżana.

CHARAKTERYSTYKA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA w ramach TRASY FIS:

PRZEDSIĘWZIĘCIE POLEGA NA WYKONANIU OBUSTRONNEGO POSZERZENIA ISTNIEJĄCEJ TRASY NARCIARSKIEJ ZJAZDOWEJ NA ODCINKU 1290M (Skrzyczne – Skrzyczne Doliny), W CELU OTRZYMANIA HOMOLOGACJI FIS.

Dane dotyczące planowanego przedsięwzięcia w ramach trasy FIS:

- poszerzenie trasy na odcinku 1290 m czyli długość trasy bez zmian,
- szerokość min. 46 m (optymalnie 50 m) czyli poszerzenie od kilku do max. 25m od krawędzi istniejącej trasy,
- powierzchnia trasy po modernizacji - 64866 m² (wzrost powierzchni o 54%),
- niezbędne prace niwelacyjne w części trasy – na długości ogółem 500 m (w górnej części trasy)
- przewiduje się wykorzystanie jedynie rodzimego materiału skalnego, bez wykonywania obiektów z betonu,
- krawędzie trasy będą chronione siatkowymi barierami ochronnymi, rozwieszonymi na podporach fundamentowanych palowo,
- przesunięcie sieci wodociągowej do naśnieżania oraz elektrycznej. Przewiduje się montaż ok. 20 punktów przyłączeniowych do naśnieżania,
- zasilanie w wodę i energię – bez zmian. Nie przewiduje się wzrostu ilości wody wprowadzanej na 1 m². Nadal dodatkowe dostarczanie wody do środowiska będzie wynosiło ok. 160 mm słupa wody.
- nie przewiduje się realizacji oświetlenia,
- wyciąg orczykowy do obsługi trasy – bez zmian.

TRASĘ CZERWONĄ projektuje się poszerzyć do szerokości min. 50 m.

VIII. Skutki dla środowiska, mogące wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

Wprowadzana zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz ustalenia nowego planu, polegające na powiększeniu obszarów istniejących tras narciarskich w obrębie północnych stoków góry Skrzyczne, nieznacznie obniżają istniejące walory przyrodnicze.

Wprowadzane: zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz plan miejscowy w części zmieniają przeznaczenie obejmowanych granicami terenów. Projektuje się zagospodarowanie dotychczasowych fragmentów terenów leśnych (4,95 ha) sąsiadujących z istniejącymi trasami narciarskimi poprzez włączenie ich w ww trasy po wcześniejszym odlesieniu decyzją Ministra Środowiska.

Ogranicza się do minimum, wpływ ustaleń planu na tereny cenne przyrodniczo. Obszar położony jest w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, w pobliżu form ochrony przyrody (jaskinie). Dla otuliny zastosowanie będą miały ustalenia wynikające z Rozporządzenia Wojewody Bielskiego powołującego Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego.

To teren nie zagrożony wystąpieniem powodzi.

To teren zagrożony także wystąpieniem osuwisk.

Wpływ na poszczególne elementy obszaru zmiany oraz planu oraz tereny sąsiadujące zostaje opisany w rozdziałach kolejnych.

Stwierdzić należy, że zmiana planu oraz plan, wprowadzając zmiany w stosunku do stanu istniejącego a tym samym uciążliwości dla środowiska i jego ekosystemów, może je minimalizować, przy zachowaniu wytycznych obowiązujących przepisów szczególnych.

Ustalenia planu ograniczają jedynie w części możliwość (w aktualnym stanie prawnym) wprowadzenia tu funkcji uciążliwych dla środowiska.

Wyeliminowanie większości potencjalnych, negatywnych skutków dla środowiska będzie się odbywać m. in. poprzez sankcjonowanie zapisów dotyczących ochrony środowiska i przyrody zawartych w tekście uchwały.

Projekt zmiany planu i planu oceniony został z punktu widzenia niekorzystnego wpływu na elementy środowiska naturalnego, a przez to na zdrowie ludzi. Ocenę zmian oparto głównie na danych wynikających z opracowania ekofizjograficznego wykonanego do potrzeb niniejszego planu, danych monitoringowych, literaturowych, dokumentacyjnych, map sozologicznych oraz wizji w terenie.

IX. Skutki dla środowiska, mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z zasadami ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz zabudowy i zagospodarowania terenu, ujęte w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu

IX.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny

POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska wojewoda co roku dokonuje oceny **poziomu substancji w powietrzu** w podlegających mu strefach w ramach państwowego monitoringu środowiska. Ocena uwzględnienia dwie grupy kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Lista zanieczyszczeń jakie uwzględnia się pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia obejmuje: benzen, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, ołów, tlenek węgla, ozon oraz pył PM10. Do zanieczyszczeń, które uwzględnia się w ocenie rocznej ze względu na ochronę roślin należą dwutlenek siarki, tlenki azotu oraz ozon.

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza w Szczyрку jest emisja gazów i pyłów z emitorów o niskiej wysokości – kotłowni opalanych paliwem stałym. Na pogorszenie stanu powietrza atmosferycznego ma także wpływ ruch komunikacyjny oraz napływ zanieczyszczonego powietrza z obszarów sąsiednich (zanieczyszczenia przemysłowe, zakłady energetyki ciepłej, transport).

Do podstawowych zagrożeń środowiska związanych z eksploatacją pojazdów samochodowych należy zaliczyć zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody, pogorszenie klimatu akustycznego, zajęcie terenów pod infrastrukturę komunikacyjną, a także wszelkie odpady motoryzacyjne.

Obok emisji toksycznych składników spalin samochodowych eksploatacji pojazdów towarzyszy również emisja innych substancji, jak np. cząstki okładzin hamulcowych, cząstki startego ogumienia, płyny eksploatacyjne z instalacji samochodów lub też cząstki metali ciężkich zawarte w olejach i smarach. Ze

względu na silne oddziaływanie lokalne, największe zagrożenie ekologiczne stanowią toksyczne składniki spalin silnikowych.

W większości budynków na terenie Szczyrku występują tradycyjne rozwiązania grzewcze z indywidualnymi kotłowniami węglowymi, koksowymi. Powodują one pogorszenie się stanu środowiska atmosferycznego i mogą być przyczyną występowania przekroczeń dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń w powietrzu, a w konsekwencji negatywnego oddziaływania na ludzi i budowle. W sezonie grzewczym stężenia typowo energetycznych zanieczyszczeń powietrza, takich jak: dwutlenek siarki, pył zawieszony, benzo-a-piren, substancje smołowe są wyraźnie wyższe niż w okresie letnim.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

Podstawowym aktem prawnym regulującym zagadnienia związane z ochroną środowiska, w tym również z ochroną powietrza atmosferycznego, jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska. Dla potrzeb oceny jakości powietrza (zgodnie z art. 87 w/w ustawy) a także w celu dostosowania systemu oceny do wymagań dyrektywy 2004/107/WE, Minister Środowiska rozporządzeniem z dnia 6 marca 2008 (Dz.U. 52 poz.310 z 2008r) w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza dokonał nowego podziału kraju na strefy. W województwie mazowieckim wydzielono 10 stref. Szczyrk znajduje się w strefie „bielsko-żywieckiej” oznaczonej kodem PL.24.05.z.03.

Oceny jakości powietrza w strefie „bielsko-żywieckiej” w 2010r. dokonano strefowo, pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia. Zakres, jakość i ilość danych pomiarowych wykorzystanych w ocenie rocznej należy uznać dla większości zanieczyszczeń za wystarczające. Lista badanych zanieczyszczeń obejmuje: benzen, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, ołów, tlenek węgla, ozon, pył PM10, arsen, benzo(a)piren, kadm oraz nikiel. Strefę, jak i pozostałe 9, zakwalifikowano jako „C” a tym samym wyznaczono konieczność opracowania dla nich programów ochrony powietrza.

Strefę bielsko-żywiecką zakwalifikowano z uwagi na:

- przekroczenie dopuszczalnej częstości przekraczania poziomu dopuszczalnego 24-godz. stężeń pyłu zawieszzonego PM10 w roku kalendarzowym,
- przekroczenie poziomu docelowego benzo(a)pirenu w roku kalendarzowym

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

*- z uwzględnieniem dozwolonych częstości przekroczeń określonych w RMS w sprawie dopuszczalnych poziomów

Poziomy stężenie	Klasa strefy	Wymagane działania
nie przekraczające wartości dopuszczalnej*	A	brak
powyżej wartości dopuszczalnej* lecz nie przekraczające wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji	B	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych
powyżej wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji*	C	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych oraz wartości dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji - opracowanie programu ochrony powietrza POP

Najbliżej położoną stacją działającą w ramach wojewódzkiego systemu oceny jakości powietrza jest stacja w Żywcu. W ramach prowadzonych w niej pomiarów stwierdzono w 2011r. przekroczenie dopuszczalnych wartości dla pyłu PM10, który wyniósł 62 µg/m³, przekroczenie wynosiło 100% normy.

Stan powietrza dla stacji zlokalizowanej w Żywcu w 2011r:

			SO ₂	NO ₂	Węglowodory aromatyczne	Węglowodory alifatyczne	pył zawieszony (ogółem)
			[µ/m ³]	[µ/m ³]	[µ/m ³]	[µ/m ³]	[µ/m ³]
dopuszczalne			125	40	nie normowane	nie normowane	40
L.p	Adres stacji						
1	ul.Słowackiego 2		28	25			62

Stan powietrza dla stacji zlokalizowanej w Bielsku-Białej w 2010r:

			SO ₂	NO ₂	Węglowodory aromatyczne	Węglowodory alifatyczne	pył zawieszony (ogółem)
			[µ/m ³]	[µ/m ³]	[µ/m ³]	[µ/m ³]	[µ/m ³]
dopuszczalne			125	40	nie normowane	nie normowane	40
L.p	Adres stacji						
1	ul.Kossak-Szczuckiej		15,9	23,9			42,8

Nie są to jednak, z uwagi na znaczne różnice w położeniu i uwarunkowaniach zewnętrznych dane adekwatne dla obszaru góry Skrzyczne.

Z powodu pracy ratraków nie będzie zachodziło ponadnormatywne oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza („Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia...”)

W planie:

- zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia;
- obowiązek spełnienia standardów z zakresu emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza atmosferycznego.

KLIMAT AKUSTYCZNY

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:

- a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
- b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);

2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:

- a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
- b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabeli nr 3.

Dopuszczalne poziomy dźwięku w środowisku

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2007 – 2009” w 2009r. przeprowadzono badania akustyczne hałasu komunikacyjnego na terenie Szczyrku – w trzech punktach: dwóch przy ul. Myśliwskiej i jednym przy ul. Plażowej. Badania nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych norm.

Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Teren nie jest zanieczyszczony hałasem drogowym.

W obszarze planu i zmiany planu jedynymi źródłami hałasu są te związane z przygotowaniem i użytkowaniem tras narciarskich w sezonie zimowym czyli wynikające używania m.in. ratraków, armatek śnieżnych, stacji pomp, wyciągu.

Badania, wykonane w ramach opracowywania „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia...”, wykazały brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W planie:

zakaz przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

IX.2. Gleba i surowce naturalne

Proces przeobrażania i niszczenia powierzchni ziemi w naturalnym środowisku zwany jest erozją geologiczną. Natomiast w środowisku podlegającym gospodarczej ingerencji człowieka nosi nazwę erozji przyśpieszonej (antropogenicznej). Współcześnie dominuje erozja przyśpieszona, inicjowana i potęgowana różnymi formami antropopresji.

Na rozmiary potencjalnego zagrożenia procesami erozji wodnej oraz na ich występowanie, największy wpływ mają opady atmosferyczne (czynnik sprawczy), ukształtowanie rzeźby terenu, budowa geologiczno-glebowa i sposób użytkowania ziemi. Wylesienie dużych powierzchni i głęboko ingerujące w konfigurację terenu roboty ziemne z reguły prowadzi do ruchów mas ziemnych i ich osuwów, powodujących zmiany stosunków wodnych i dewastację sąsiednich drzewostanów.

Na nasilenie procesów erozji wodnej, oprócz deszczów, poważny wpływ wywierają opady śniegu, z którymi są związane roztopy wiosenne. Generalnie erozyjność roztopów śniegowych jest największa w południowo-wschodniej i północno-wschodniej części kraju (Kaczmarek, 1994).

Osuwanie, czyli przemieszczanie się po stoku mas ziemnych zachodzi początkowo tylko pod wpływem siły grawitacji, a później z udziałem wody jako czynnika transportującego. Główne przyczyny inicjujące ruch osuwiskowy to: silne nasiąknięcie mas gruntu wodą opadową, zwłaszcza deszczową, wzrost stromości zbocza wskutek podcinania np. przez erozję wgłębną lub wykopy, zwiększenie obciążenia gruntu np. zabudową, wstrząsy tektoniczne lub drgania mechaniczne.

O stopniu zagrożenia gleb erozją decydują czynniki naturalne jak: rzeźba terenu, podatność gleby na rozmywanie i wielkość opadów. W dużym stopniu zagrożenie erozją może być modyfikowane sposobem użytkowania gruntów. Zagrożenie to wymusza najczęściej wprowadzenie na danym terenie ochronnych form użytkowania gruntów, głównie lasów i trwałych użytków zielonych oraz ograniczenia zainwestowania.

Możliwość oddziaływania człowieka na ujemne skutki intensywne opadów uwidacznia się w chwili tworzenia spływu powierzchniowego. Efekty może przynieść właściwie prowadzona gospodarka gruntami, szczególnie na stokach otaczających cieki w zlewni. Np. według obserwacji Inspektoratu Eksploatacji Wód w Żywcu ODGW, utwardzenie i wyasfaltowanie w Szczyрку dróg na stokach oraz budowa rowów odwadniających wzdłuż nich w okresie ostatnich 20 lat skróciła dwukrotnie czas obiegu wody do głównego cieku. Zmniejszenie obszarów zalesionych z przekształceniem ich w tereny pastwisk lub obszary zadarnione jest niekorzystne dla ochrony przed powodzią. Zmniejsza się retencja wody w gruncie oraz przyspiesza prędkość spływającej po stoku wody, wywołując w efekcie destrukcję górnej warstwy gleby, a w cieku przyspieszając tworzenie się fali powodziowej i zmniejszając jej rozmiar. Tarasowate ukształtowanie powierzchni gruntów ornych i pastwisk oraz prowadzenie przez służby leśne dróg o małym spadku, wyposażonych w progi regulujące spływ wód stanowi ochronę przed erozją powodowaną przez ściekające zboczami górskimi wody. Natomiast wyrównywanie powierzchni zboczy z likwidacją tarasów zmniejszających lokalnie stoczność terenu wpływa niekorzystnie na ochronę przeciwpowodziową.

W wyniku wykonania poszerzenia tras oraz naśnieżania nie powinno nastąpić wzmożenie procesu erozji powierzchniowej, pod warunkiem wykonania poniższych zabiegów (stosowanych dotychczas):

- wykonanie poprzecznych szczelin w celu odprowadzania wody poza krawędź trasy,
- siew dostosowanych gatunkowo traw,
- regularne koszenie traw,
- zabezpieczenie stromych skarp materiałem skalnym lub/i siatkami.

Do realizacji prac niwelacyjnych, polegających na wykonaniu nasypów i stabilizacji skarp stosowany będzie materiał rodzimy pozyskany z poszerzenia trasy, w miejscach gdzie teren przewyższa obecną niweletę trasy.

Przebudowa sieci infrastruktury technicznej (wodociągowej i energetycznej), prowadzonych wzdłuż trasy zjazdowej wynikać będzie z poszerzenia trasy i konieczności przesunięcia sieci. Prace będą prowadzone jedynie w obrębie terenu przeznaczanego pod poszerzenie tras zjazdowych. Nie będą prowadzone prace związane z wykopami oraz przemieszczaniem mas ziemnych w terenach sąsiednich, w tym osuwiskowych. Prognozuje się brak wpływu na środowisko przyrodnicze przebudowy (przesunięcia) sieci wodociągowej i energetycznej.

W ramach opracowywanego planu i zmiany planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskiem objętych zostanie ok. 4,95 ha dotychczasowych użytków leśnych.

W planie:

- W projekcie określono minimalną powierzchnię biologicznie-czynną – 95%,
- nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo - wodne przed zanieczyszczeniem wraz z odprowadzeniem wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej lub za pomocą kanałów deszczowych i rowów otwartych do istniejących cieków, pod warunkiem utrzymania wymaganej czystości odprowadzanych wód.
- nakaz prowadzenia selektywnej gospodarki odpadami, zgodnie z obowiązującymi na terenie miasta regulacjami, dotyczącymi czystości i porządku,
- na etapie projektowym należy odsunąć się z poszerzeniem trasy możliwie daleko od istniejących jaskiń,
- w rejonie jaskiń prace należy prowadzić ze wzmożoną ostrożnością dla ich maksymalnej ochrony przed zniszczeniem,

IX.3. Wody powierzchniowe i podziemne

WODY PODZIEMNE

Zasadnicze cele, priorytety, zadania dotyczące ochrony zasobów wód przed zanieczyszczeniem sprecyzowano w „Programie ochrony środowiska miasta Szczyrk”:

Są to:

- Przywrócenie czystości wód powierzchniowych, ochrona zasobów wód podziemnych oraz zapewnienie mieszkańcom wody o wysokiej jakości,
- minimalizacja zagrożeń spowodowanych klęskami powodzi, poprzez:
 - rozbudowę sieci kanalizacyjnej i deszczowej,
 - ograniczenie ilości ścieków nieczyszczonych,
 - ograniczenie strat wody związanych z przesyłem i poprawa zaopatrzenia ludności w wodę,
 - ochrona wód powierzchniowych i podziemnych,
 - opracowanie planów ochrony przeciwpowodziowej,

Ogólne zapisy dotyczące badania i oceny wód podziemnych są ujęte w art. 38a ust. 1, art.47 oraz art. 155a i 155b ustawy z dnia 18 lipca 2001 r.– Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.). Szczegółowe regulacje odnośnie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych będą zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska stanowiącym wykonanie delegacji zawartej w art. 38a ust. 1 ustawy - Prawo Wodne - w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (projekt).

Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

Przedmiotem monitoringu są jednolite części wód podziemnych (w tym części uznane za zagrożone nie osiągnięciem dobrego stanu), ze szczególnym uwzględnieniem obszarów narażonych na zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego, znajdujących się na terenie niektórych jednolitych części wód podziemnych.

Wyniki badań i ocen wykonywanych w ramach monitoringu jakości wód podziemnych posłużą do optymalizacji działań związanych z ochroną i gospodarowaniem zasobami wód podziemnych, mających na celu utrzymanie lub osiągnięcie dobrego stanu wód podziemnych; będą także wykorzystane na potrzeby wypełnienia obowiązków sprawozdawczych wobec Komisji Europejskiej wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej i dyrektywy dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (tzw. dyrektywy azotanowej).

Jakość wód podziemnych w analizowanym regionie nie jest obecnie monitorowana przez WIOŚ w Katowicach. Ostatnie badania GZWP 348 pochodzą z 2005r. Położenie w obrębie GZWP 348 „Beskid Śląski” nakazuje objęcie wód podziemnych najwyższą ochroną.

W odniesieniu do wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna wprowadza pojęcie "groundwater body" jako obszaru gospodarowania wodami podziemnymi. Polskim odpowiednikiem są "jednolite części wód podziemnych". Wyznaczenie jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) ma zapewnić możliwość osiągnięcia celów Dyrektywy w zakresie ochrony i poprawy stanu wód podziemnych oraz ekosystemów bezpośrednio od nich zależnych i celów w zakresie zaopatrzenia ludności w dobrą wodę. W Polsce wydzielenie jednolitych części wód podziemnych i przeprowadzenie oceny ich stanu zostało dokonane w 2004 roku.

Główne kryteria do wyznaczenia zintegrowanych jednolitych części wód podziemnych w Polsce związane są z podziałem zlewniowym, warunkami hydrogeologicznymi i geomorfologicznymi obszaru. Warto zapamiętać nazwę "groundwater body" lub obecnie obowiązującą polską wersję "jednolita część wód podziemnych", bowiem będzie ona stosowana w literaturze fachowej i dokumentach dotyczących gospodarki wodnej przez najbliższe kilkadziesiąt lat.

W odniesieniu do JCWPd o stanie złym dokonano oceny stopnia ich zagrożenia niespełnieniem wymogów Ramowej Dyrektywy Wodnej wg kryteriów ogólnych zawartych w niej. Na obszarze Polski wyznaczono 12 JCWPd zagrożonych nieosiągnięciem celów Ramowej Dyrektywy Wodnej, dla których cele te muszą być mniej kategoryczne.

Teren leży w obszarze JCWPd oznaczonej jako GW 0104, nie uznanej jako zagrożonej nie osiągnięciem celów środowiskowych w 2015r.

Największe stwierdzone i potencjalne zagrożenie dla jakości wód podziemnych stanowią obszarowe i punktowe ogniska zanieczyszczeń.

Zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami planu miejscowego może wpłynąć bardzo nieznacznie na zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków bytowych. Mogą powstać źródła odprowadzanych ścieków bytowych, w dopuszczalnych obiektach kubaturowych związanych z funkcją obszaru.

Brak obecnie kanalizacji sanitarnej w obszarze planu i zmiany planu. .

Planowana jest dalsza rozbudowa kanalizacji sanitarnej Miasta Szczyrk, której realizacja zapewniłaby prawie 100% skanalizowanie Miasta.

W planie:

- **nakaz ochrony wód podziemnych wynikający z położenia terenu w obrębie Głównego Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych 348 „Beskid Śląski”, o bardzo wysokim stopniu zagrożenia, a także położenia na obszarze objętym planem dwóch stref ochronnych ujęć wody:**
 - a) **strefa pośrednia ujęcia wody z Żylicy w Szczyрку, ustanowiona Decyzją Wojewody Bielskiego z dnia 23 czerwca 1999 r. znak ZR-Oś-6227/1/99,**
 - b) **strefa ochrony pośredniej dla ujęcia wody na potoku Godziszczanka, ustanowiona Decyzją Dyrektora Wydziału Gosp. Teren. i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego Bielsko-Biała z dnia 20 maja 1981 r. znak: GT-7311/XII/30/81.**
- **odprowadzenie ścieków bytowych**
 - a. **do kanalizacji sanitarnej ogólnomiejskiej,**
 - b. **do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji ogólnomiejskiej.**
- **w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych:**
nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo - wodne przed zanieczyszczeniem wraz z odprowadzeniem wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej lub za pomocą kanałów deszczowych i rowów otwartych do istniejących cieków, pod warunkiem utrzymania wymaganej czystości odprowadzanych wód.

WODY POWIERZCHNIOWE

Do głównych, potencjalnych źródeł zanieczyszczeń wód powierzchniowych na terenie Szczyрку można zaliczyć:

- nieoczyszczone ścieki socjalno-bytowe z zabudowy nie włączonej do kanalizacji sanitarnej;
- ścieki deszczowe spływające z dróg, parkingów, placów itp.

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMŚ wynika z art. 155a ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r.– Prawo wodne (Dz.U. z roku 2005 nr 239, poz. 2019 oraz nr 267, poz. 2255), przy czym zgodnie z ust. 3 tego artykułu badania jakości wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych należą do kompetencji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Celem wykonywania badań jest stworzenie podstaw do podejmowania działań na rzecz poprawy stanu wód oraz ich ochrony przed zanieczyszczeniem, w tym ochrony przed eutrofizacją powodowaną wpływem sektora bytowo-komunalnego i rolnictwa oraz ochrony przed zanieczyszczeniami przemysłowymi, w tym zasoleniem i substancjami szczególnie szkodliwymi dla środowiska wodnego. Oceny jakości wód powierzchniowych będą wykorzystywane do zintegrowanego zarządzania wodami w układzie dorzeczy, stąd konieczne jest zapewnienie spójności badań i ocen realizowanych w ramach wszystkich podsystemów dotyczących monitoringu wód.

Monitoringiem objęto m.in. punkt pomiarowy na Żylicy, w jej górnym odcinku.

Stan czystości przedstawiał się następująco (badanie pod kątem wymagań jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia):

Nazwa punktu pomiarowego	Kategoria jakości wody*) w 2009 r. i 2010r.
Żylica w Szczyrku Górnym km 16,7	A2

Do kategorii A2 zalicza się wody wymagające typowego uzdatnienia fizycznego i chemicznego, w szczególności utleniania, wstępnej koagulacji, flokulacji, dekantacji, filtracji i dezynfekcji końcowej.

WIOŚ w Katowicach prowadził w 2010r. monitoring operacyjny na potoku Żylica w punkcie pomiarowym przy ujściu potoku do Jeziora Żywieckiego. Ogólną klasę elementów fizykochemicznych ustalono jako STAN II DOBRY (potencjał ekologiczny – dobry).

W ramach badań w latach 2007 – 2009 nie stwierdzono eutrofizacji wód potoku Żylica.

Przewiduje się konieczność zużycia wody z istniejącego i funkcjonującego (będącego w gestii zarządcy trasy i posiadającego pozwolenie wodnoprawne) ujęcia wody na rzece Żylica, za pomocą 4 pomp, w ilości ok. 7230 m³ - przy założeniu zaśnieżenia trasy na początku sezonu.

Od 1997r. istniejąca trasa narciarska FIS jest regularnie naśnieżana.

W planie:

Jak dla wód podziemnych – jak wyżej.

- zakaz lokalizowania budynków w odległości mniejszej niż 15 m od górnej krawędzi skarp koryt wszelkich cieków wodnych.

IX.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Do głównych rodzajów źródeł sztucznych pól elektromagnetycznych w środowisku zaliczamy:

- elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa,
- stacje radiolokacji i radionawigacji.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie, m.in. z powodu rozwoju radiokomunikacji oraz powstawania coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności.

Wymieniony rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności. Nadal poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczasowe badania wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii.

Przy częstotliwościach pól poniżej kilkuset kHz, dominuje indukowanie się w ciele prądów elektrycznych, stymulujących tkanki elektrycznie pobudliwe. Przy częstotliwościach pól powyżej 1 MHz przeważa zamiana energii fal na ciepło, wydzielające się w komórkach organizmu. Częstotliwość rezonansowa, przy której występuje maksimum pochłaniania energii fal zależy od rodzaju organizmu. Dla organizmu ludzkiego wynosi ona około 70 MHz i jest dla człowieka najbardziej niebezpieczna. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania

niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla:

- terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
- miejsc dostępnych dla ludności.

Występowanie pól elektromagnetycznych o parametrach wyższych od dopuszczalnych w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi, niezależnie od parametrów te pola charakteryzujących, nie jest uciążliwością w rozumieniu przepisów ochrony środowiska .

Polska posiada jeden z niższych na świecie dopuszczalnych limitów ekspozycji w zakresie ochrony ludności przed PEM, co oznacza, iż polskie przepisy prawne w odniesieniu do stacji bazowych telefonii komórkowej są jednymi z bardziej rygorystycznych.

Inwestycje z kategorii mogących pogorszyć stan środowiska wymagają odrębnej procedury administracyjnej, która ma na celu wyeliminowanie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko w tym na zdrowie ludzi.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. **Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.**

Z danych literaturowych wynika, że obserwuje się stały wzrost poziomów PEM. Po to, aby dobrze poznać charakterystykę tego zjawiska i śledzić jego zmiany, konieczne jest prowadzenie monitoringu pól elektromagnetycznych.

W najbliższym sąsiedztwie obszaru analizy znajduje się stacja nadawcza telewizji oraz telefonii na szczytowych partiach góry Skrzyczne.

W planie:

W ramach ustaleń planu i zmiany planu nie wprowadza się zapisów dotyczących ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym. Wynikają one bezpośrednio z przepisów odrębnych.

VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami

Podstawowymi odpadami wytwarzanymi na analizowanym terenie będą odpady wynikające z przebywania ludzi na trasie (początek i koniec tras), eksploatacji infrastruktury oraz obiektów związanych z przeznaczeniem podstawowym terenu. Gromadzenie odpadów w pojemnikach usytuowanych w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach z twardym podłożem i ich wywóz przez upoważnione firmy nie spowoduje zagrożenia w środowisku gruntowo - wodnym.

Na terenie gminy Szczyrk obowiązuje „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk”.

Na terenie gminy nie znajdują się żadne składowiska odpadów. Odpady odbierane od mieszkańców wywożone są na składowiska poza teren Gminy: w Żywcu lub w Bielsku – Białej przez firmy koncesjonowane przez Urząd Gminy.

Odbiór odpadów niebezpiecznych winna zapewniać wyspecjalizowana jednostka posiadające odpowiednie uprawnienia w tym zakresie. Jednym z największych zagrożeń i problemów jest powstawanie niekontrolowanych „dzikich” wysypisk.

Teren planu nie jest skanalizowany.

W planie:

- odprowadzenie ścieków bytowych

a. do kanalizacji sanitarnej ogólnomiejskiej,

b. do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji ogólnomiejskiej.

- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych:

nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo - wodne przed zanieczyszczeniem wraz z odprowadzeniem wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej lub za pomocą kanałów deszczowych i rowów otwartych do istniejących cieków, pod warunkiem utrzymania wymaganej czystości odprowadzanych wód.

- nakaz prowadzenia selektywnej gospodarki odpadami, zgodnie z obowiązującymi na terenie miasta regulacjami, dotyczącymi czystości i porządku.

IX.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)

Projekt planu na dzień wykonywania prognozy był zgodny z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.

Plan nie narusza przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody. Nie przewiduje się skutków realizacji wprowadzanego projektu dla środowiska, a w szczególności terenów cennych przyrodniczo.

Teren położony jest częściowo w obrębie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. To jedyna powierzchniowa prawna forma ochrony przyrody tu występująca.

Planowane przedsięwzięcie nie koliduje z celami, dla których został utworzony Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego. Jego realizacja przyczyni się do koncentracji ruchu turystycznego i kanalizowania jego tras. Przedsięwzięcie nie stanowi nowego elementu w krajobrazie, zamyka się w terenie już w taki sam sposób zagospodarowanym.

Planowane przedsięwzięcie, z uwagi na położenie w stosunku do najbliższych rezerwatów przyrody od 4,5 do 6,0 km, nie będzie mieć oddziaływania i nie wpłynie na tą formę ochrony przyrody.

Nie przewiduje się oddziaływań na najbliżzej położone (Jaskinia w Jaworzynie, Jaskinia Pajęcza) pomniki przyrody. Część szczelin jaskiń znajduje się w sąsiedztwie trasy. Odległość od granicy do otworu wejściowego wynosi ponad 40 m.

Na etapie opiniowania projektu planu i prognozy, zrezygnowano zgodnie z sugestią Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, z poszerzenia trasy zjazdowej w kierunku Jaskini Jaworzyna. Poszerzenie projektuje się wykonać w kierunku wschodnim, natomiast zagospodarowanie w rejonie Jaskini Jaworzyna pozostaje bez zmian. Jaskinia nie jest zagrożona zniszczeniem.

Nie stwierdzono nietoperzy w badanym obszarze. Prawdopodobnie jaskinie znajdujące się w okolicy przedsięwzięcia nie są wykorzystywane przez nietoperze a ich ewentualna (nie stwierdzona) liczebność jest bardzo niewielka. Wykorzystanie dotychczasowe i projektowane tras narciarskich sezonie zimowym nie ma wpływu na okazjonalną i bardzo małą (nie stwierdzoną w badaniach) ich liczebność. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska potwierdził to uzgodnieniem środowiskowej (postanowienie z dnia 04.10.2011r. znak: WOOŚ.4242.235.2011.AM.3) „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, wrzesień 2011r.).

Do projektu planu wprowadzono zapisy, które mają na celu maksymalizację ich ochrony.

Projektowane zainwestowanie może wpłynąć bardzo nieznacznie na pogorszenie zasobów przyrodniczych (poszerzenie tras kosztem fragmentów obszarów dotychczas nie zmienionych). Można wpływ ten minimalizować pod warunkiem zastosowania się do zapisów planu miejscowego i przepisów szczególnych.

W ramach opracowywanego planu i zmiany planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskiem objętych zostanie ok. 4,95 ha dotychczasowych użytków leśnych. Przy czym należy zaznaczyć, że „użytek leśny” w ramach rejestru gruntów nie zawsze stanowi rzeczywiście zalesiony obszar.

Nastąpi konieczność częściowego wycięcia drzewostanu (w znacznej części chorego lub martwego) na niektórych odcinkach poszerzanej trasy.

Gospodarkę leśną w analizowanym obszarze prowadzi Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko. W ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyрку, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W ramach niniejszego dokumentu wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha, z czego 4,81 ha znajduje się w prawobrzeżnej części zlewni Żylicy w granicach miasta Szczyrk.

Poza tym w ww planie miejscowym całość obszarów sąsiadujących z planem miejscowym położona jest w ramach terenów ZL (tereny leśne), gdzie przeznaczenie podstawowe to: lasy w tym: lasy państwowe i prywatne wraz z występującymi polanami, drogami i ścieżkami śródleśnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi, a także planowe zalesiania, obiekty infrastruktury technicznej oraz tereny obsługi gospodarki leśnej, z przynależnym zagospodarowaniem terenów. W ramach ustaleń dla zagospodarowania terenów wprowadzono nakazy:

- a) przestrzeganie ustaleń „planu ochrony” lasów w obszarach Parku Krajobrazowego i jego otuliny,
- b) przestrzeganie granicy rolno leśnej,
- c) pełnienie funkcji lasów ochronnych,
- d) ochrona lasów, stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody lub lasów szczególnie cennych ze względu na zachowanie różnorodności przyrodniczej, leśnych zasobów genetycznych, walorów krajobrazowych, potrzeb nauki,
- e) nowe zalesienia we wskazanych obszarach, wyznaczonych w planie graficznie,
- f) uzupełnienie drzewostanu – urozmaicenie szaty roślinnej i rozwój ekosystemu leśnego,
- g) zachowanie i ochrona łąk i polan śródleśnych, kompozycji terenów leśnych,
- h) ochrona istniejącej flory i fauny,
- i) utrzymanie istniejącego systemu melioracyjnego,
- k) wyznaczenie obszarów użytkowanych sezonowo jako strefy sportowo rekreacyjne SR bez prawa ograniczania swobody poruszania się.

W ww obszarach leśnych sąsiadujących ze wszystkich stron ze zjazdowymi trasami narciarskimi będącymi przedmiotem planu, zgodnie z informacją Nadleśnictwa Bielsko-Biała planuje się w najbliższych latach zalesienie wielu istniejących polan śródleśnych.

„Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia...” wykazuje:

- Wpływ na migrację zwierząt nie ulegnie zmianie w stosunku do stanu obecnego. Trasa narciarska funkcjonuje w tym miejscu już od dziesięcioleci a jej niewielkie poszerzenie nie wpływa w żadnym stopniu na lokalne warunki migracji zwierząt.
- Badania wykazały, że właściciel trasy narciarskiej utrzymuje ją w należyтым stanie. Szata roślinna samej trasy narciarskiej oraz jej otoczenie utrzymane jest w czystości, nie ma ubytków w pokryciu szatą roślinną (wyjątek to choroby drzew wynikające z niewłaściwej gospodarki leśnej).
- Skala oddziaływania związana z emisją hałasu nie ulegnie zmianie w stosunku do stanu obecnego.
- Skala emisji do powietrza może ulec zwiększeniu w pomijalnym stopniu – praca ratraka na większej powierzchni.
- Przedsięwzięcie nie koliduje z zakazami obowiązującymi na terenie Parku Krajobrazowego.

NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Obszar objęty projektem planu położony jest bezpośrednio w sąsiedztwie (od południa) obszaru Natura 2000.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Charakterystyka powiązań przyrodniczych obszaru z jego szerszym otoczeniem

Obszar opracowania jest położony w obrębie korytarzy ekologicznych zwartych, powiązanych ze sobą obszarów leśnych oraz w nieznacznej odległości od korytarzy ekologicznych związanych z dolinami rzek (w tym wypadku doliny rzeki Żylica).

Szczyrk położony jest w obrębie obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym. To obszar oznaczony w systemie EICONET symbolem 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

W planie:

- a) nakaz uwzględniania nakazów i ograniczeń wynikających z położenia w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego wyznaczonej na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16.06.1998 r.,
- b) nakaz ochrony Jaskini w Jaworzynie i Jaskini Pajęcznej, objętych ochroną prawną na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 1/93 z dnia 23.04.1993r.,
- c) na etapie projektowym należy odsunąć się z poszerzeniem trasy możliwie daleko od istniejących jaskiń,
- d) w rejonie jaskiń prace należy prowadzić ze wzmożoną ostrożnością dla ich maksymalnej ochrony przed zniszczeniem,
- e) nakaz podejmowania działań, mających na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności poprzez kompensację przyrodniczą,

IX.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie

dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z tych dokumentów jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową.

Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają min. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

Wnioskiem o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne (należących do Skarbu Państwa) objętych zostanie ok. 4,95 ha dotychczasowych użytków leśnych (rozdział IX.6).

Częściowa zmiana krajobrazu naturalnego w rejonie planowanego przedsięwzięcia z uwagi na istniejące już zagospodarowanie terenu nie wpłynie znacząco na zmianę kompozycji widokowej. Po zakończeniu etapu realizacji przedsięwzięcia oraz po przeprowadzeniu rekultywacji terenu zmiany w krajobrazie nie będą zauważalne.

Oddziaływania na krajobraz będzie związane jedynie z etapem realizacji i będzie ograniczone do minimum zapisami planu a także ustaleniami decyzji środowiskowej.

W planie:

- **zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej oraz wszelkich urządzeń i obiektów związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu,**
- **zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej oraz wszelkich urządzeń i obiektów związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu,**
- **nakaz podejmowania działań, mających na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności poprzez kompensację przyrodniczą,**
- **Nakaz wykonania osłony biologicznej, tj. w postaci zadrzewień i zakrzewień składających się z rodzimych i przystosowanych do siedliska gatunków roślin, zabezpieczającej otwartą ścianę lasu przed wpływem negatywnych czynników atmosferycznych.**
- **zakaz grodzenia nieruchomości, z wyjątkiem elementów związanych bezpośrednio z bezpieczeństwem użytkowania tras narciarskich, wyciągów i towarzyszących im urządzeń.**
- **zakaz lokalizowania budynków w odległości mniejszej niż 15 m od górnej krawędzi skarp koryt wszelkich cieków wodnych.**
- **ustalono wskaźniki intensywności zabudowy, maksymalne wysokości, rodzaj i spadki dachów oraz sposób ich pokrycia i kolor, kolorystykę budynków i elementów infrastruktury.**

Na etapie wykonywania niniejszej prognozy dokonano zmiany w zakresie zmniejszenia dopuszczalnej powierzchni zabudowy obiektów związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu do 5% a tym samym zwiększono parametr wymaganej minimalnej powierzchni biologicznie czynnej do 95%.

IX.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe

W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego – zabytków, dóbr kultury współczesnej oraz krajobrazu kulturowego plan nie ustala żadnych zasad, gdyż w/w w terenie opracowania nie występują. Brak ich także w bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji.

Tym samym, **nie zachodzą żadne oddziaływania na elementy zachowanego dziedzictwa kulturowego.**

IX.9. Wpływ na zdrowie ludzi

Substancje zanieczyszczające w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności, np. :

- dwutlenek siarki powoduje uszkodzenie dróg oddechowych,
- tlenki azotu działają drażniąco na płuca, obniżają ciśnienie krwi, rozszerzają naczynia krwionośne, powodują zwyrodnienie mięśnia sercowego,
- pył zawieszony jest nośnikiem szeregu zanieczyszczeń min. metali ciężkich, benzopirenów, ołów stanowi bardzo silną truciznę, powoduje zmiany w układzie nerwowym,
- krwionośnym, kumuluje się w kościach,
- kadm oddziałuje niekorzystnie na układ oddechowy, nerwowy, przewód pokarmowy, wątrobę, nerki.

Aby spowodować drastyczne, negatywne skutki w zdrowiu ludzi, powyższe zanieczyszczenia muszą występować w środowisku w bardzo wysokich stężeniach lub przez znaczny okres czasu.

W przypadku analizowanego planu miejscowego oraz zmiany planu nie wystąpią zagrożenia związane z substancjami niebezpiecznymi. Nie wprowadzają ryzyka wystąpienia zanieczyszczeń powietrza i środowiska, pod warunkiem stosowania urządzeń i instalacji technologicznych spełniających obowiązujące normy w zakresie oddziaływania na środowisko.

Wprowadzone zostaną, związane z bezpieczeństwem korzystających z tras narciarskich, bariery, płotki grodzące i tyczki.

W planie:

- **zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej oraz wszelkich urządzeń i obiektów związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu,**
- **zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej oraz wszelkich urządzeń i obiektów związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu,**
- **obowiązek spełnienia standardów z zakresu emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza atmosferycznego.**
- **nakaz prowadzenia selektywnej gospodarki odpadami, zgodnie z obowiązującymi na terenie miasta regulacjami, dotyczącymi czystości i porządku.**
- **zakaz przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,**
- **zakaz grodzenia nieruchomości, z wyjątkiem elementów związanych bezpośrednio z bezpieczeństwem użytkowania tras narciarskich, wyciągów i towarzyszących im urządzeń.**

IX.10. Zaopatrzenie w media

a) w wodę:

- **zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej po jej rozbudowie,**
- **dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód pod warunkiem zachowania wymaganych stref i utrzymania wymaganej jakości wody.**

b) odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych:

nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo - wodne przed zanieczyszczeniem wraz z odprowadzeniem wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej lub za pomocą kanałów deszczowych i rowów otwartych do istniejących cieków, pod warunkiem utrzymania wymaganej czystości odprowadzanych wód.

c) odprowadzenia ścieków komunalnych:

- **do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,**
- **do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji ogólnie miejskiej.**

d) w energię elektryczną:

poprzez istniejący i projektowany układ sieci i urządzeń elektroenergetycznych na poziomie średnich i niskich napięć, zarówno w wykonaniu napowietrznym jak i kablowym.

Przebudowa sieci infrastruktury technicznej (wodociągowej i energetycznej), prowadzonych wzdłuż trasy zjazdowej wynikać będzie z poszerzenia trasy i konieczności przesunięcia sieci.

Prace będą prowadzone w obrębie terenu przeznaczanego pod poszerzenie tras zjazdowych. Prognozuje się brak wpływu na środowisko przyrodnicze przebudowy (przesunięcia) sieci wodociągowej i energetycznej.

IX.11. Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania położony jest w niedalekim sąsiedztwie obszarów wykorzystywanych turystycznie – pieszych szlaków górskich, kolejki krzesikowej, schroniska turystycznego.

Zmiana planu nie wprowadza do obszaru zmian w przeznaczeniu i sposobie zagospodarowania.

Wprowadzenie poszerzenia istniejących tras narciarskich nie wpłynie znacząco na stopień oddziaływania na tereny przyległe, w tym tereny podlegające ochronie.

Jedynie, zidentyfikowane oddziaływania skumulowane (już istniejące) występuje na potoku Żylica, w zakresie poboru wód. Powyżej ujęcia wody COS do celów zaśnieżania, znajdują się ujęcia należące do GON oraz „Aqua”S.A. Uwzględniono to w pozwoleniu wodno prawnym, ustalając zachowanie przepływu nienaruszalnego potoku.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie Szczyrku, oddziaływania projektowanej zmiany miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

X. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa

X.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W projekcie planu starano się uwzględnić uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające z „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A,B,C,D1,D2,D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko–Biała maj 2004) a także z „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyrku” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, lipiec 2011r.).

Na etapie wykonywania niniejszej prognozy wprowadzono do rysunku i zapisów planu większość niezbędnych, proponowanych zapisów, pozwalających spełnić wymogi przepisów ochrony środowiska.

X.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska

Analizując przedmiotowy plan można powiedzieć, że zasadniczo został on sporządzony zgodnie z zasadami wynikającymi z obowiązujących przepisów prawnych, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk, zebranych do projektu planu opiniami i uzgodnieniami.

Zabezpieczenie środowiska przed negatywnymi skutkami planu oraz jego wprowadzeniem w życie, polegają na sprecyzowaniu odpowiednich zapisów ochronnych. Jednak całkowita zgodność oraz wyeliminowanie uciążliwości nie jest możliwe.

X.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami

Projekt planu określa także minimalną, możliwą do realizacji w tym przypadku powierzchnię biologicznie-czynną (95%).

Wzięto pod uwagę występowanie (Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego) oraz odległości od innych obszarów objętych ochroną prawną oraz cennych przyrodniczo, w tym lasów.

XI. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami

powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat (lata 2001 – 2010) w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VI Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska „Środowisko 2010: nasza przyszłość nasz wybór.” Do głównych priorytetów programu zaliczono takie zagadnienia jak:

- zmiana klimatu,
- przyroda i różnicowanie biologiczne,
- środowisko naturalne, zdrowie i jakość życia,
- zasoby naturalne i odpady.

Cele Programu wyznaczono w oparciu o założenie rozdzielania nacisków między ochroną środowiska a wzrostem gospodarczym. Szczególną wagę program przykładą do tematyki zmian klimatycznych, co wiąże się z wypełnianiem zobowiązań Unii Europejskiej związanych z ratyfikacją Protokołu z Kioto. Jednakże nawet jego wypełnienie nie wystarczy do rozwiązania problemów globalnego ocieplenia. Dlatego mimo silnej niepewności projekcji skutków zmian klimatu, Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- nie pogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r.

Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne. Zatwierdzenie planów gospodarowania wodami powinno nastąpić 22 grudnia 2009r.

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Terenu Szczyrku należy do regionu wodnego Górnej Wisły, który zawiera się w obszarze działania RZGW Kraków.**

Wg. wyników identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, czyli tzw. oceny ryzyka nie osiągnięcia przez wody dobrego stanu jakości do 2015r. przeprowadzonej w regionach wodnych Górnej Wisły wyznaczono w obszarze gminy Szczyrk obszar (SCWP) oznaczony jako GW 0104 – Soła od zb. Tresna do zb. Czaniec wraz z nim. Wody te nie zostały uznane za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych.

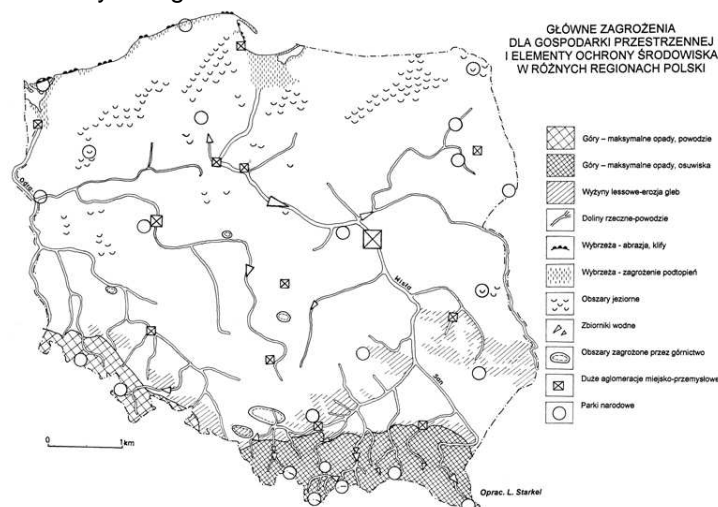
Dla wód uznanych za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych w planach gospodarowania wodami w przyszłości zostaną wyznaczone dodatkowe działania naprawcze. Ta sytuacja nie ma w tym przypadku zastosowania.

W roku 2008 Rada Ministrów przyjęła dokument „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008-2033. Tezy i założenia”, przedłożony przez ministra rozwoju regionalnego. Rząd przygotowuje Koncepcję (KPZK) na lata 2008-2033. Dokument ma określić rozwój przestrzenny kraju w perspektywie najbliższych 25 lat. W najbliższym czasie spodziewane jest przyjęcie ww. dokumentu przez Radę Ministrów. W trakcie prac nad ww. koncepcją zlecono szereg specjalistycznych ekspertyz stanowiących rekomendacje sektorowe (udostępnione na stronie Ministra Rozwoju Regionalnego). Stanowią one bogaty materiał do dyskusji nad pryncypiami KPZK.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkł, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkła i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera też wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położona jest gmina Brzeszcze zaliczony został do „obszarów górskich”, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania: „Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich arealu przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania z terenów przykorytowych i za stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie).

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych –konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów miejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.

3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W ramach „Eksperckiego projektu koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2033” identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz dziewięć obszarów o znaczeniu międzywojewódzkim. Jednym z nich jest obszar „Karpaty”, w obrębie którego położone jest miasto Szczyrk. W obszarze problemowym Karpat zidentyfikowano: erozję gleb, zagrożenia osuwiskowe, presję urbanizacyjną i turystyczną oraz konflikty z ochroną przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe, słabą dostępność wewnętrzną regionów turystycznych.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

XII. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Obszar objęty projektem planu położony jest bezpośrednio w sąsiedztwie (od południa) obszaru Natura 2000.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Zagadnienie dotyczące wpływu na obszary Natura 2000 zawarto min. w artykule „Wyjaśnienie pojęć: rozwiązania alternatywne, konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, środki kompensujące, ogólna spójność, opinia komisji” zamieszczonym na stronie internetowej natura2000mos.gov.pl.

Do środków kompensujących zalicza się:

- środki łagodzące w szerokim znaczeniu to działania mające na celu ograniczenie do minimum lub nawet wykluczenie negatywnego oddziaływania na obszar, które może zaistnieć na skutek realizacji planu lub przedsięwzięcia. Działania te stanowią integralną część dokumentacji planu lub przedsięwzięcia,

- środki kompensujące w ścisłym znaczeniu są to środki niezależne od przedsięwzięcia (w tym od wszelkich powiązanych działań łagodzących). Ich celem jest kompensacja negatywnych skutków planu lub przedsięwzięcia, tak by zachowana została ogólna spójność ekologiczna sieci Natura 2000.

Środki kompensujące nie mają na celu umożliwienia realizacji planów lub przedsięwzięć przy uniknięciu zobowiązań wynikających z art. 6. Środki takie powinno się rozpatrywać dopiero po stwierdzeniu negatywnego wpływu planu/przedsięwzięcia na integralność obszaru Natura 2000.

Rozwiązaniami mającymi na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko oraz integralność tego obszaru są m.in. ustalenia projektu miejscowego planu.

Analizując oddziaływania na środowisko można stwierdzić, że dokument jakim jest projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz zmiany planu stanowi jeden ze sposobów zapobiegania negatywnym oddziaływaniom na środowisko. Ustalenia zawarte w tym dokumencie wprowadzają ład przestrzenny, uwzględniając potrzebę ochrony wód podziemnych, przyrody i krajobrazu. W wyniku analiz zagrożeń dla ludzi oraz środowiska w projekcie uwzględniono występujące ograniczenia i uciążliwości, wprowadzono zapisy pozwalające na zminimalizowanie negatywnych oddziaływań.

Za niezbędne uznano ochronę dziedzictwa przyrodniczego i kształtowanie zagospodarowania w sposób tworzący warunki dla bardziej zrównoważonego rozwoju przestrzennego. Umożliwia się racjonalne użytkowanie terenów o wysokich walorach środowiska i atrakcyjnych dla rozwoju rekreacji i turystyki.

XIII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja projektu zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko. Wszelkie oddziaływania związane z wprowadzonym zagospodarowaniem ograniczone będą do granic terenu objętego zmianą.

XIV. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Strumień oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych”.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa:

- o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- o występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMŚ wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęta jest także miasto Szczyrk, co wydaje się wystarczające.

XV. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowany projekt techniczny poszerzenia trasy zjazdowej zakłada optymalną trasę, minimalizującą przekształcenia terenu. Dołożono w tym celu starań i wybrano wariant najmniej ingerujący w teren, najbardziej racjonalny, najmniej ingerujący w środowisko. Brak jest możliwości wyznaczenia racjonalnego alternatywnego wariantu przedsięwzięcia.

Do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych. Projekt planu jest ściśle związany z planowaną inwestycją poszerzenia istniejącej trasy zjazdowej.

XVI. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski

1. Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk dla terenu tras narciarskich na górze Skrzyczne – uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXIV/327/2010 z dnia 25 maja 2010r. oraz sporządzenia fragmentu planu zagospodarowania miasta Szczyrk – Góra Skrzyczne - Uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXX/381/2010 z dnia 10 listopada 2010r. w sprawie zmiany uchwały o przystąpieniu i sporządzenia fragmentu planu.
2. Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie skutków uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzenia planu - wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa oraz sformułowanie warunków realizacji projektowanych ustaleń planistycznych dla zachowania równowagi przyrodniczej i minimalizacji ewentualnych skutków ujemnych.
3. Zgodnie z Ustawą z dnia 27.04.2001r. - Prawo ochrony środowiska, Dz.U.Nr.129, poz 902) z późniejszymi zmianami, w toku prac związanych z wykonywaniem prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania na środowisko, określono, przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.
W prognozowaniu posłużono się:
 - wiedzą i doświadczeniem w zakresie opracowań związanych z tematyką ochrony środowiska między innymi opracowaniami ekofizjograficznymi i prognoz oddziaływania na środowisko,
 - opracowaniami tematycznymi dotyczącymi obszaru analizy oraz obszarów sąsiednich,
 - literaturą tematu ochrony środowiska,
 - przepisami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska.
4. Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Bielsku-Białej.
5. Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziale 6 niniejszej prognozy.
6. Projektowana zmiana ustaleń planu oraz plan miejscowy są zgodne z ustaleniami obowiązującego studium.
7. **Podstawowym celem przedmiotowej zmiany planu oraz planu miejscowego jest nieznaczne poszerzenie powierzchniowe istniejącej funkcji (tereny sportu i rekreacji). ZASADNICZE PRZEZNACZENIE TERENU NIE ULEGNIE ZMIANIE. Celem opracowania zmiany planu jest konieczność modernizacji, w tym poszerzenia tras narciarskich: czarnej trasy FIS (niezbędne dla posiadania dotychczasowej homologacji FIS) oraz czerwonej „Kaskada”.**
8. Inwestycje związane z realizacją m.in. tras narciarskich należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia Raportu o oddziaływaniu na środowisko.
Raport o oddziaływaniu na środowisko „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, wrzesień 2011r.) został, na dzień opracowania niniejszej prognozy, wykonany dla części obszaru objętego planem i zmianą planu (dotyczy trasy zjazdowej FIS). Po uzupełnieniu został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (postanowienie z dnia 04.10.2011r. znak: WOŚ.4242.235.2011.AM.3).
Raport dla pozostałej części zostanie wykonany na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).
9. Obszar objęty zmianą planu i planem to tereny biologicznie czynne użytkowane dotychczas jako narciarskie trasy zjazdowe oraz obszar bezpośrednio z nimi sąsiadujący (po obu stronach). Projektowana realizacja ustaleń zmiany planu wpłynie fragmentarycznie na przekształcenie powierzchni ziemi – wykonane zostaną prace niwelacyjne – nasypy, umocnienia skarp itp.
10. Omawiany teren należy do cennych przyrodniczo a także położony jest w obszarze bogatym w liczne formy ochrony przyrody i krajobrazu, o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym. Położony jest w obrębie

Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz w niewielkiej odległości od m.in. pomników przyrody nieożywionej (Jaskinia w Jaworzynie oraz Jaskinia Pajęczna).

Obszar Natura 2000 (Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005) położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie (na południu).

Występowanie form ochrony przyrody oraz obszarów cennych uwzględniają ustalenia planu i zmiany planu. Nie przewiduje się wpływu realizacji na ustanowione i oraz proponowane formy ochrony przyrody. Funkcja i przedsięwzięcie istnieją już w tym terenie od dziesięcioleci. Podlegać będą jedynie koniecznej modernizacji.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie zmiany planu i planu działania - nie będą docelowo znacząco oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.

11. **Wykorzystanie dotychczasowe i projektowane tras narciarskich sezonie zimowym nie ma wpływu na okazjonalną i bardzo małą (nie stwierdzoną w badaniach) liczebność nietoperzy.** W ciągu kilku ostatnich lat nie zaobserwowano żadnego osobnika. Prawdopodobnie najbliższym obszarowi planu i zmiany planu, nietoperze bytują w obszarze Natura 2000 „Beskid Śląski”, położonym w odległości min. kilkuset metrów na południe.

Przebieg poszerzanej trasy projektuje się w możliwie największym oddaleniu od istniejących jaskiń a zapisy planu minimalizują wpływ na obiekty jaskiń. W zapisach planu uwzględniono konieczność ochrony jaskiń objętych ochroną prawną.

Na etapie sporządzania niniejszej prognozy i konsultacji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, dokonano niezbędnych zmian, m.in. maksymalnego przesunięcia poszerzenia trasy w kierunku wschodnim w rejonie Jaskini w Jaworzynie i brak zmian w jej przebiegu w kierunku zachodnim.

12. Obszar położony jest w obrębie korytarza ekologicznego o znaczeniu regionalnym pełni ważną rolę w systemie powiązań przyrodniczych kraju i regionu. **Nie wprowadza się ustaleń i zapisów wprowadzających zmiany mogące mieć istotny wpływ na stan środowiska przyrodniczego w zakresie powiązań ekologicznych, w tym korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.**
13. **W ramach opracowywanego planu i zmiany planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskiem objętych zostanie ok. 4,95 ha dotychczasowych użytków leśnych. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko w ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.**
Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. Wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha, z czego 4,81 ha znajduje się w prawobrzeżnej części zlewni Żylicy w granicach miasta Szczyrk.
Poza tym w ww planie miejscowym całość obszarów sąsiadujących z planem miejscowym położona jest w ramach terenów ZL (tereny leśne),
W ww obszarach leśnych sąsiadujących ze wszystkich stron ze zjazdowymi trasami narciarskimi będącymi przedmiotem planu, zgodnie z informacją Nadleśnictwa Bielsko-Biała planuje się w najbliższych latach zalesienie wielu istniejących polan śródleśnych.
14. **Teren wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi, które zostaną niezmiennione w stosunku do stanu istniejącego.**
15. Nie zachodzą żadne oddziaływania na elementy zachowanego dziedzictwa kulturowego.
16. Z punktu widzenia ochrony środowiska przed hałasem - teren zmiany należy do terenów chronionych przed hałasem – terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
17. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz wód - wprowadza się odpowiednie zapisy w uchwale.
18. W ramach położenia w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" - wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych – wprowadzono nakaz ochrony, stosownie do przepisów odrębnych.
19. W ramach położenia w obszarze dwóch stref ochronnych ujęć wody – wprowadzono nakaz ochrony wód podziemnych, stosownie do przepisów odrębnych.
20. **W ramach realizacji ustaleń zmiany planu i planu konieczna będzie przebudowa sieci infrastruktury technicznej (wodociągowej i energetycznej). Prace, polegające na przesunięciu sieci, będą prowadzone w obrębie terenu przeznaczanego pod poszerzenie tras zjazdowych. Prognozuje się brak wpływu na środowisko przyrodnicze przebudowy (przesunięcia) sieci wodociągowej i energetycznej.**
21. W projekcie ustalono odpowiednie zapisy ochronne dotyczące m.in. zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zagospodarowania terenu.

22. Dopuszczenie na badanym terenie przedmiotowej inwestycji, nie spowoduje powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogącym mieć wpływ na ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody.
23. **Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie miasta Szczyrk, oddziaływania projektowanego planu i zmiany miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.**
24. Obszary sąsiednie oraz znajdujące się w najbliższej okolicy dla terenu zmian to:
 - górna stacja wyciągu orczykowego Skrzyczne Doliny – Skrzyczne, dalej górna stacja kolejki krzesikowej – na zachodzie,
 - budynek TP z przekaźnikami stacji telewizyjnych i radiowych o wysokości 87 m – na południowym-zachodzie,
 - dolna stacja wyciągu orczykowego – na północy,
 - obszar leśny – na wschodzie.
21. Biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju, można powiedzieć, że w tworzonej zmianie planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego starano się wprowadzić zapisy minimalizujące negatywne skutki wprowadzenia nowego zagospodarowania na środowisko.

Można powiedzieć, że w projekcie planu i zmiany planu generalnie starano się zawrzeć wszystkie wynikające z potrzeb ochrony środowiska i możliwe do realizacji warunki zagospodarowania terenu oraz zapisy ochronne i zasady zaopatrzenia w media, biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju. Dzięki uwzględnieniu wniosków płynących z wykonanego opracowania ekofizjograficznego, „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’” oraz „Uzupełnienia...” do ww raportu a także potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji wpisaniu do planu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie negatywnych skutków zmian, ustalenia planu nie spowodują istotnego zwiększenia uciążliwości dla środowiska i zdrowia ludzi. Efektem winna być gwarancja, że inwestycja nie pogorszy istotnie stanu środowiska, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem zmiany planu i planu, jak i na terenach sąsiednich.

Szczegółowa analiza wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego wraz z przedstawieniem metod prowadzenia działań inwestycyjnych i wynikającymi z nich zobowiązaniami inwestora a także sposoby rekultywacji, są wykonywane na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), w ramach Raportu, o którego uzgodnienie zakresu inwestor zwraca się uprzednio, m.in. do właściwego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Dla fragmentu obszaru objętego zmianą planu oraz planem a więc dla części planowanej inwestycji polegającej na modernizacji tras zjazdowych uzyskano Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Przebudowie i modernizacji tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne-odcinek Skrzyczne-Skrzyczne Doliny”, którą wydał Burmistrz Miasta Szczyrk pismem z dnia 01.12.2011r. znak: GKUHiR-7624/6/2010.

Na potrzeby ww postępowania administracyjnego wykonano „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, lipiec 2011r.) oraz „Uzupełnienie do: „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку”” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, wrzesień 2011r.). Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił „Raport...” a następnie realizację przedsięwzięcia i określił warunki realizacji (postanowienie z dnia 04.10.2011r. znak: WOOŚ.4242.235.2011.AM.3).

W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Burmistrz Miasta Szczyrk stwierdził konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

Równocześnie, dla obszaru nie będącego przedmiotem wydanej wcześniej decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych czyli dla rejonu trasy zjazdowej „Kaskada”, wykonany zostanie Raport o oddziaływaniu na środowisko inwestycji oraz przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Analizując przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można stwierdzić, że właściwie określono w nim rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia zmian na badanym obszarze. Zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z

aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Prognozuje się, że realizacja proponowanej zmiany planu i planu nie będzie znacząco, negatywnie oddziaływać na środowisko, nie spowoduje powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogącym mieć wpływ na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 (a także ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody. Nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodującym negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie.

Nie stwierdzono istotnych przeszkód z zakresu Prawa ochrony środowiska, które powinny stanąć na drodze realizacji przedsięwzięcia.

XVII. Bibliografia

XVII.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 2) „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, lipiec 2011r.),
- 3) „Uzupełnienia do: „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyрку”” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, wrzesień 2011r.)
- 4) Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Przebudowie i modernizacji tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne-odcinek Skrzyczne-Skrzyczne Doliny” (pismo z dnia 01.12.2011r. znak: GKUHIR-7624/6/2010).
- 5) Wnioski złożone do opracowywanej zmiany planu miejscowego,
- 6) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 7) „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk – aktualizacja” (Eko-Land Consulting Marek Miszczyk, Bielsko-Biała, maj 2008r.),
- 8) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego do roku 2015
- 9) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 10) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 11) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
- 12) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.).
- 13) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 14) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L.Bernacki, A.Blarowski, Z.Wilczek, Poznań 1998r.
- 15) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A.Blarowski, Poznań 1998r.
- 16) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R.Mysłajek, S.Nowak, K.Kurek, 2008r.), „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K.Dubel, Białystok 2000r.
- 17) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 18) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
- 19) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2009r.” Katowice, 2010r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 20) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim w 2007r.”, Wojewódzka Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Katowicach, luty 2008r.,
- 21) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978
- 22) „Atlas Województwa Bielskiego” (Kraków, 1981),
- 23) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym

XVII.2. Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (tj. Dz.U. Nr 25, poz. 150 z późniejszymi zmianami)
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012r. poz.647, tekst jednolity)
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 7 listopada 2008r. Nr 199, poz. 1227z późn. zmianami),
4. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.)
5. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2008 Nr 201, poz 1237)
6. Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach, (Dz. U. z 2001r. nr 56, poz. 679) z późniejszymi zmianami,
7. Ustawa z dnia 10 lipca 2008r. o zmianie ustawy o lasach (Dz.U.Nr 163, poz. 1011),
8. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. 1993 nr 47 poz. 212),
9. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1486)

10. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r., poz. 145, tekst jednolity)
11. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
12. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.Nr 237, poz. 1657),
13. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2012r. Nr 163 poz. 981),
14. Ustawa z dnia 22 kwietnia 2005r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o odpadach (Dz.U. z 2005r. Nr 90 poz. 758)
15. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz.U. 03.106.1002 z późn. zmianami)
16. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U.Nr 75, poz. 493)
17. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. z 2001.62.628),
18. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.05.236.2008 z późn. zmianami),
19. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2001 nr 72 poz. 747),
20. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z dnia 11 września 2001r.)
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie rodzajów działań naprawczych oraz warunków i sposobu ich prowadzenia (Dz.U. z dnia 16 czerwca 2008r.)
22. Ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U.06.137.984)
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 25 sierpnia 1992r. w sprawie szczególnych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej (Dz.U. z dnia 7 września 1992r.)
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz.U. z dnia 11 października 2004r.)
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz.U. z dnia 28 lipca 2004r.)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz.U. z dnia 28 lipca 2004r.)
30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001r. w sprawie określania rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz.U. z 2001. Nr 92. poz. 1029)
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. 2004 Nr 229 poz. 2313)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005r. w sprawie trybu i zakresu opracowania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000 (Dz.U.z 2005r. Nr 61 poz. 549)
33. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (Dz.U. z 2005r. Nr 94 poz. 795)
34. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
35. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012r., poz. 1109)
36. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
37. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z dnia 14 maja 2008r.)
38. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie rodzajów działań naprawczych oraz warunków i sposobu ich prowadzenia (Dz.U. z dnia 16 czerwca 2008r.)
39. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2002r. nr 122, poz. 1055)
40. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r. Nr 213 Poz. 1397)
41. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
42. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
43. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26).
44. Rozporządzenie Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.